

INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

N.º 244

ANY XXI

JUNY 1984

Ben concorreguda fou la desfilada de Sant Isidre. Una celebració, enguany, en dues etapes.

Sió Recomanana

Redactor en Cap: Jaume Cots i Solé

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà, Ricard Creus, Josep M. Lluch, Pere Mora, Teresa Prados, Joan Puig, Rosa-Mari Sera, Antoni Ponsa, Joan Pijuan, Anna Santacreu i Soledat Solanes.

Fotografia: Ricard Creus

Col.laboradors: Jaume Brils, Ramon Creus, Josep Farreny, Jaume Figuera, Lluís Pons, Deudat Pont, Paulí Ribera, Magda Trepal, Guillel Viladot, Ferran Ros i Jordi Martí.

Edita:

Ajuntament d'Agramunt (Lleida)

Amb la col.laboració del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Imprimeix: Offset Antoni Figueras.

Redacció i Administració

Plaça Església, 1 Apartat Correus, 10 Agramunt (Lleida)

*Subscripció anual: Espanya 800 ptes.
Estranger 900 ptes.
Número sol: 75 ptes.*

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Per a subscripcions i anuncis poden dirigir-se a:

*Pere Mora - Tel. 39 03 81
o bé - Tel. 39 00 57*

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col.laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col.laboradors a SIÓ, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat, 10), abans del dia 25 del mes anterior.

UN LLIBRE: Col·lecció «Club de Butxaca», les millors obres de la literatura universal a preus molt econòmics.

UNA REVISTA: «Crònica», mensual d'informació general.

ALS DIARIS: «A la vora de...» diàriament a l'AVUI, per J.M. Espinàs.

A LA RÀDIO: «L'Esport a Cent», cada dia a 2/4 de 8 del vespre a la Cadena 13.

A LA T.V.: «Curar-se en salut», els dimarts a 2/4 de 10 a T.V.3.

CULTURALS: «Jornades Culturals de Primavera», organitzades pel Consell Municipal de Festes per a últims del mes de juny.

INFORMACIÓ AGRAMUNTINA A LA RÀDIO

Ràdio Sió: Cada dissabte informació general i esportiva a partir de les 14 h.

Ràdio Cadena Tàrraga: Informació general els dimarts i els divendres al matí.

Ràdio Popular de Lleida: Informació general els dimecres a 2/4 de 8 del vespre.

Ràdio Terra Ferma (F.M. 93,8 Mhz.) Cadena 13: A les ràdio notícies de 2/4 de 2 del migdia i a les 8 del vespre.

Ràdio Cervera (F.M. 100 Mhz.) Cadena 13: Informació general als matins d'11 a 1 i esportiva els dilluns a partir de les 8 del vespre.

Ràdio Ponent (F.M. 98 Mhz.): Informació general els dijous a 2/4 de 2 del migdia.

LLIBRERIA

PAPERERIA

L'ESPIGA

OBJECTES D'ARTESANIA
TREBALLS MANUALS

Un establiment per a
un millor servei

AGRAMUNT

Agenda

dijous, 10 - COMUNICACIONS

De mica a mica va millorant la nostra xarxa de carreteres. S'han acabat les obres d'eixamplament del pont sobre el riu Sió de la carretera de Cervera. I ja es pot circular pel tram nou de la de Tàrrrega —que era el que sols quedava per arranjar—, amb el que s'han acabat: la perillosa corba de «la Casella» i el no menys perillós canvi de rasant que hi havia després de la cruïlla de Montfalcó.

Segueixen però, igual o pitjor: la de Balaguer (per la Ribera), i s'estan deteriorant moltíssim els set quilòmetres nous de la del Pilar d'Almenara, sortosament s'estan reparant els que resten fins a Tornabous.

dissabte, 12 - AGERMANAMENT

Dins els diferents actes programats amb motiu de la 17a. Trobada de Corals Infantils de Catalunya, avui, una quarantena de components del grup dels grans de la coral infantil «Bon Cant», junt amb uns responsables, s'han desplaçat a la Garriga (Vallès Oriental) per conviure, aquest cap de setmana, amb famílies de nois i noies de la coral infantil d'aquesta ciutat.

RODA DE TEATRE

Menys de cent persones han acudit aquest vespre al Casal, per assistir a la representació del Grup de Teatre CAEP-III de Villafranca del Penedès, que ha representat un muntatge sobre obres de Joan Oliver («Cambrera nova», «Tercet en re» i «Vivalda a l'Àfrica tenebrosa») titulat «ABCdari».

diumenge, 13 - DINAR I SARDANES

El grup caramellaire «Aires del Sió» ha invitat a tothom a l'audiència i ballada de sardanes que han celebrat —al cap vespre i a la plaça del Mercadal—, com a cloenda del dinar al camp, que els components d'aquest grup fan cada any a Serrallonga, dies després de les cantades del diumenge de Pasqua.

dilluns, 14 - ACCIDENT

Quan començava a vesprejar, ha estat atropellada la senyora Maria Aldabó i Junyent de setanta un anys, a la carretera de Tàrrrega. En creuar-la a l'altura del Clos, un cotxe (matrícula de Tarragona), que venia de la direcció d'Artesa, l'ha enganxada causant-li diferents fractures.

dimecres, 16 - TV3

Per la televisió catalana s'emet —els dies feiners al migdia— el programa «Pobles de Catalunya». El d'avui ha estat dedicat a Agramunt. Durant un quart d'hora hem pogut veure diferents seqüències de la Vila, sobretot de l'Església i de diverses indústries locals, i en especial les d'elaboració dels torrons i xocolata.

Editorial

EDITORIAL RÀDIO-SIÓ (106,5 Mhz)

És en aquesta longitud d'ona i per la banda de Freqüència Modulada (FM), on heu de situar l'agulla del dial del vostre aparell tots els dissabtes, de la una a les tres de la tarda, si voleu escoltar l'emissió setmanal de RÀDIO SIÓ.

Un servei d'informació, música i amenitats que a l'impuls d'un grup de gent entusiasta i sota el patrocini, si cal, del nostre Ajuntament, sembla que va agafant peu.

La inseguretat i lògiques vacil·lacions que eren manifestes en la primera emissió, van escaïnt-se a mesura que es perllonga l'experiment.

d'intervius en directe, les seleccions musicals acurades i, sobretot, l'abassegador entusiasme que s'endevina d'un grup de gent jove que s'ha entestat en dur-ho a terme, ens permet ésser optimistes car tot plegat fa augurar que s'anirà consolidant una emissora de ràdio local ben nostra amb abast de cobertura, però, de tota la Ribera del Sió.

Donat que Ràdio Sió esdevé un company nostre en la informació, agraïm i admirem l'esforç dels que el realitzen i si en un principi, precisament per les dificultats a vèncer, alguns de nosaltres vàrem posar en tela de judici el seu reeiximent atesa la dedicació permanent i continuada que el seu funcionament exigeix, de molt bon grat rectificuem ara el nostre criteri i li preveiem molts anys de vida.

Perquè, a més a més, aquest nou mitjà de comunicació dona prova, una vegada, dels neguits que es mouen a dins de casa nostra, uns neguits que ensems que ajuden a promoure i expandir la nostra presència als nuclis de població veïna, significa també un nou vehicle de cultura i expressió que es posa a l'abast de tothom.

Endavant, doncs, RÀDIO SIÓ!
SIÓ

Electricitat ALBAREDA	
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ	
Sió, 12	Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL	
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70
Bar BLANC i NEGRE	
Avgda. J. Mestres, 28	Tel. 39 07 02
Motos BOVET	
Carrer Institut	Tel. 39 09 99
Forn CAMATS	
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38
BANC CENTRAL	
Guimerà, 5	Tel. 39 00 93
Magatzems COTS	
Plaça Mercadal	Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLÀ	
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65
Mobles ESCOLÀ	
Avgda. M. Jolonch, 28	Tel. 39 07 85
Fotos FONT	
Sió, 31	Tel. 35 04 34 Seu d'Urgell
Bar FRANKFURT del Sió	
Plaça Pou, 22	
Sabateria HUGUET	
Pl. Església, 7	Tel. 39 06 63
Planxisteria GARCIA	
Carrer Institut, 12	Tel. 39 07 56
Carnisseria JORDINA	
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH	
Pl. Pou, 1	Tel. 39 00 30
Queviures NATI TORRA	
Sant Joan, 42	Tel. 39 03 81
Sastreria-Confeccions NOGUERA	
Sió, 8	Tel. 39 02 14
Electricitat i Fontaneria P. RIERA	
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14
Torrans ROIG	
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA	
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86
Esparteria Josep M.ª TORRES	
Sió, 35	Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS	
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA	
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38
Panyeries SABADELL	
A. Guimerà	Tel. 39 00 54
Queviures R. SERA	
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85
Confeccions SIÓ SA	
Polígon Industrial	

dissabte, 19 - CONCERT DE CANT

L'Escola Municipal de Música ha presentat (aquest vespre i a l'Església Parroquial), un concert de cant a càrrec de quatre solistes lleidatans: Karina Morell, M^a del Carme Valls, Montserrat Virgili i Francesc Jové, acompanyats, al piano, per François Barotte. El nombrós públic assistent ha disfrutat de la vetllada, la prova han estat els continuats aplaudiments que, en finalitzar, han obligat els cantors a oferir una interpretació conjunta, ja fora de programa.

diumenge, 20 - SANT ISIDRE

Degut a la pluja caiguda per Sant Isidre (el passat dia 15), s'hagué d'ajornar els tradicionals Tres Tombs que organitzen els pagesos per aquesta diada. Ha estat avui que els han celebrat: al migdia, unes cent cinquanta màquines agrícoles, especialment tractors amb el seu pas mastusser, han fet trontollar els carrers per on han desfilat.

dimecres, 30 - SUPORT AL PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Aquesta tarda una vintena d'agramuntins s'han desplaçat a Barcelona per assistir a la manifestació que s'ha convocat per donar suport al reelegit President de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol i Soley.

També —ahir i avui— alguns balcons estan guarnits amb banderes catalanes, per solidaritat amb el President pels fets ocorreguts darrerament.

ECLIPSI DE SOL

Cap a les set i mitja de la tarda i malgrat el cel una mica ennuvolat, molts vilatans, proveïts de diferents estrics per protegir-se de la vista, s'han dedicat a observar l'eclipsi parcial de sol, el qual disc solar, la lluna ha arribat a tapar en un 70 per cent en el moment màxim.

dijous, 31 - TVE

En el programa en català «Miramar» de la televisió espanyola, aquest migdia ha donat notícia, amb unes breus imatges d'alumnes que estan fent treballs a l'escola, amb motiu del 20è. aniversari de la nostra revista.

FRED I AIGUA

La tònica meteorològica d'aquest mes de maig —ben a l'inrevés de la majoria d'anys— ha estat la d'un seguit de pluges i d'un fred inusual per al temps que som. Aquestes pluges però han estat molt beneficioses pels camps. La collita de cereals es presenta d'allò més bona.

Història i Anecdòtari

EL MERCADAL

El més probable és que ja des dels primers temps de la reconquesta a Agramunt es celebrava mercat en algun indret a propòsit. Més endavant, una vegada construïdes les muralles que han arribat fins als temps moderns, sembla que el «mercadal», el lloc del mercat, es trobava a l'angle nord-est del recinte, més o menys a l'actual plaça de l'Om. Segles més tard, pel motiu que fos, s'habilità per aquests quefers una explanada fora muralla, a la banda de llevant: l'actual plaça del Mercadal.

Del segle XVIII tenim notícies escrites que parlen del Mercadal, per exemple, un portal de la muralla és anomenat «del Mercadal», sabem que hi havia corrals a la vora —concretament a la banda nord— i és evident que era un lloc cèntric, perquè a més de la via pública de circumval·lació, per allí passaven els camins que conduïen al convent dels Franciscans.

Per tradició oral sabem que en aquell lloc es celebrava el mercat de cereals i llegums. Ignorem si també hi havia altres parades, però és de creure que almenys el mercat de l'aviram i dels altres productes de corral, es feia al carrer de Sant Joan.

A començaments del segle XIX l'antic recinte emmurallat s'havia quedat petit per encabir tota la vitalitat agramuntina i es planejà una eixampla per la banda de llevant; ja hi havia algunes cases al peu del camí que portava al Convent —el Raval de Sant Francesc— i també s'edificava a la vora del camí de Puigverd, el que després fou Raval del mateix nom. Aleshores se'ls ocorregué rodejar de cases el Mercadal, convertir-lo en una plaça i perquè la cosa quedés arrodonida feren fer un projecte urbanístic modern i vistós, el qual fou aprovat per l'autoritat competent.

El plànol del Mercadal, amb data 1804, el podem veure penjat a la sala de Ca la Vila. Es tracta d'una plaça quadrada, simètrica i porticada; a cada una de les cares hi corresponen vuit arcades dels coberts de davant de les cases, les quals tenen la mateixa fesomia. La plaça del Mercadal d'Agramunt fou una de les primeres de Catalunya —potser la primera— edificada d'acord amb un projecte previ.

La guerra de la Independència i tots els altres transorns bèl·lics que vingueren després, motivaren, següentment, que l'edificació del Mercadal es perllongués

durant tot el segle XIX: Tampoc s'aconseguí la perfecta simetria projectada i les façanes tenen algun detall diferent; però la disconformitat més sonada, la que posà en perill tota la bellesa urbanística del Mercadal, la protagonitzà un tal Valeri Armengol, per allà a mitjans de segle.

Aquest senyor era propietari del pati corresponent a dues arcades d'una cara del Mercadal i volia construir diferent. Pel que es desprèn dels plànols que referits a aquest afer també hi ha penjats a la sala de Ca la Vila, el senyor esmentat enlloc de dues arcades, n'hi volia fer tres de més petites ocupant el mateix espai. Allò trencava tota la gràcia de la plaça i l'Ajuntament s'hi oposà. Projectes nous per ací, recursos per allà, a la fi guanyaren les autoritats locals i el senyor Armengol no va poder sortir amb la seva.

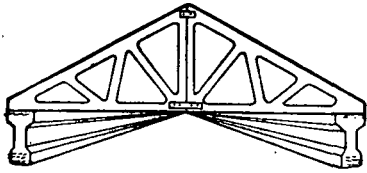
Ignorem quina és la casa que va construir el senyor Valeri Armengol, en els plànols esmentats hi figuren els propietaris dels patis d'aquella cara de la plaça, que vista de front i començant per l'esquerra són els següents: José Iglesias, Gil Tarragona de Tudela, Pedro Fauró, Valerio Armengol i José Solanes.

La primera urbanització de la plaça del Mercadal es va fer al temps de la dictadura de Primo de Rivera, amb la construcció d'un mur que corregia el pendent del terreny i deixava a nivell la part central del recinte. Les obres i plantacions arbòrees s'han succeït al llarg dels anys fins arribar al magnífic estat actual.

Pels agramuntins aquesta plaça sempre ha estat, simplement, el Mercadal i no han fet gaire cas dels noms oficials que les circumstàncies polítiques han aconsellat donar-li. Durant la República fou plaça de Francesc Macià i posteriorment del Generalísimo Franco. El primer Ajuntament democràtic li restituí oficialment el nom que mai no havia d'haver perdut: Mercadal.

Durant anys i panys i gràcies a l'envelat que ací es plantava, el Mercadal fou el centre de la vida recreativa durant la Festa Major. També les tardes festives acollia ballades i concurrència. Els temps canvien; però el Mercadal encara serveix de marc a bastants manifestacions populars.

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

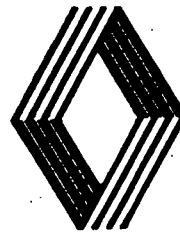
Tel. 39 07 36

Turrone's, R.V.

CHOCOLATES *Viladàs*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGÈNCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa - Tàrrrega, Km. 12'800

Tel. 39 03 34

AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142
AGRAMUNT

DINAR A SERRALLONGA

Pocs dies després de la cantada dels caramellaires a la vila d'Agramunt, ens reunirem tots per acordar què es faria, enguany, amb els diners recollits.

Les opcions a escollir eren diverses, però les més destacades foren la de fer una excursió per l'entorn de la comarca, la del típic dinar a Serrallonga, i la de fer un dinar al Cel de Rubió. L'elegida va ser, per majoria, la de fer el dinar a Serrallonga.

El diumenge 13, més o menys a les deu del matí davant del Foment, vam trobar-nos tots. Es carregaren dues carrosses, l'una de taules, llenya i cadires, i l'altra de beure i menjar. Fet i dit, eren prop de les onze quan vam començar a marxar. El camí va ser molt divertit, no gens de pesat. S'hi va anar de tota manera: caminant, amb bicicleta, cotxe, moto, tractor.

Vam tenir molta sort, ja que el dia es va presentar millor del que ens pensàvem, com si el temps ens convidés a sortir a fer el dinar al camp.

Un cop vam arribar a Serrallonga, els nois i homes ja iniciaren, com de costum, el seu partit de futbol; les noies i dones s'explicaren acudits, contes i inclús van fer algun joc força divertit. D'altra banda també hi hagué la gent treballadora que s'encarregava de preparar el menjar i arreglar les taules i cadires per començar el dinar. El matí entre una cosa i l'altra va passar volant. El dinar era molt bo, i no hi faltà res. Felicita-

Els responsables de la cuina en plena tasca.

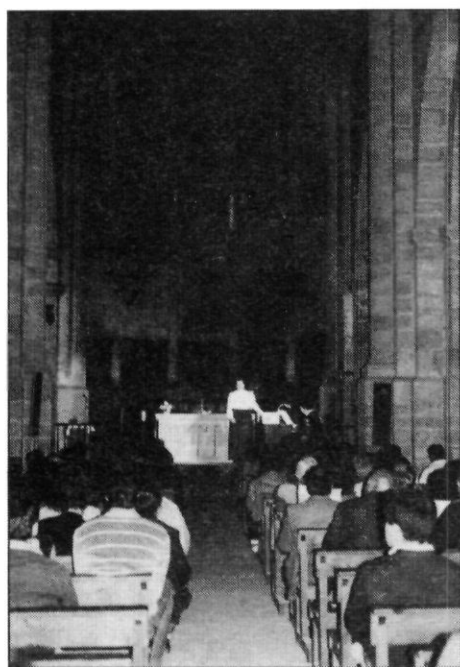
cions als cuiners!.

El dia es va cloure amb una ballada de sardanes al mercadal. Tothom hi era convidat.

Ara ja ha passat, però ha quedat el bon record i l'ànim obert a esperar l'any vinent per tornar a començar-ho tot des del principi.

Doncs, a reveure!!!

Esther Creus

Un moment del concert.

CONCERT DE CANT

El passat 19 de maig tingué lloc a l'Església Parroquial, el primer concert organitzat per l'Escola Municipal de Música d'Agramunt. Concert de cant i piano interpretat en quatre parts pels solistes lleidatans: Karina Morell, Montserrat Virgili, Francesc Jové i Carme Valls; acompanyats pel pianista francès, François Barotte.

Interpretaren peces d'autors de diferents èpoques: des de Monteverdi (s. XIII), Mozart (clàssic), Schubert i Schuman (romàntics), fins a contemporanis catalans com E. Granados i Ed. Toldrà.

En una especialitat musical tant difícil com és el cant i amb aquesta

disparitat d'estils i autors, cal destacar l'acurada interpretació de tots els solistes, que encarnaren perfectament l'ambient i trets característics de cada època: el dramatisme líric de Monteverdi, l'esperit clàssic de Mozart o l'aire romàntic de Schuman, etc..., a més a més, tot això quedà completament matisat per la perfecció en l'acompanyament del pianista francès.

Cal dir també que l'assistència de públic, com sembla ser ja habitual, fou molt nombrosa i tots plegats gaudirem d'una agradable vetllada musical.

Ramon LLANES

— LA SENTIU DE SIÓ —
Informa, M^a del Remei Galceran i Solà

* El 29 d'abril va passar i la victòria de CiU també va consolidar-se a La Sentiu.

* La Festa del Roser va tenir lloc els dies 12 i 13 d'aquest mes de maig. A part dels actes que sempre hi ha, com futbol, ball, enguany, el diumenge a la tarda hi havia un grup de pallassos i titelles que van semblar alegria durant una bona estona a tota la mainada. Però, *sembla en general que no va ésser massa animada*, a esperar la propera que ho sigui més.

* Si el mes passat va anar d'amonestacions, aquest va de casaments: el dia 6 va casar-se Anna Mª Mola amb Josep Lluís Guillem, de Balaguer, el dia 13 Assumpció Masana amb Joan Ribera, d'Agramunt i el 20 Mª Carme Segarra amb Josep M. Figuera, d'Agramunt. Totes tres parelles van casar-se al Sant Crist de Balaguer i les tres també instal·len la seva residència fora del poble. Des d'aquí felicitats a tots.

* A principis d'aquest mes van rebre el baptisme el nen de Cal Camilo, al qui li van posar Josep i la nena de Cal Mariano, a la que li van posar el nom de M. Àngels. I també aquest mes, concretament a la matinada del dia 21, va néixer el segon fill del matrimoni Vilajoliu-Galceran, aquest cop una nena. Moltes felicitats als seus pares.

* I finalment, anticipem que el dia 27 d'aquest mes de maig faran la Primera Comunió els nens Pere Borda, Enric Boliart, Sílvia Amorós i els germans Marc i Glòria González. Desitgem-los un bon record d'aquest dia.

— MONTGAI —

Informa, Concepció Ribalta i Solé

* El dia 27 d'abril es va celebrar a l'Escola el «dia del Llibre». Hi havia un bon sortit de llibres i contes per als infants, així com també roses i d'altres flors. Aquest any es van vendre més llibres que l'any passat.

* El mateix dia, a les 9 de la nit, l'obra cultural de la Caixa de Pensions, presentà el 4art. Any de les Diades Culturals. L'acte es féu a la sala d'actes de l'Ajuntament, i l'Artur Sarró va presentar un audio-visual, «Kalahari», recollint diversos aspectes de la vida, costums, etc. d'aquest desert africà. L'acte fou molt interessant, i al mateix hi assistí bastanta gent.

* Per acabar les notícies referents als últims dies del mes d'abril, cal dir que el dia 28 es van casar Alba Cercós i Miquel Riasol. Els desitgem moltes felicitats.

* I ja al mes de maig, el dia 2, els jubilats (i d'altres persones) van fer una visita a la fàbrica de cervesses Sant Miquel, on van poder tastar aquesta beguda. Després van anar a Mollerussa, on hi van visitar el museu de vestits de paper, que per cert els van agradar molt.

* El primer diumenge de maig, dia del Roser, hi hagué el tradicional canvi de «majorales», que són les noies

Noticiari de la

que durant un any es cuiden d'arreglar l'església. Van entrar Balbina Rovira, Josefina Piqué i Laura Pedrós. Van sortir Antonieta Baró, Elisabet Darbra i Montserrat Rodríguez, a les que els donem les gràcies.

* El tercer diumenge de maig es celebrà la festa de la *Primera Comunió de sis infants*, dos nens Josep Mª Bondia i Albert Ausas, i quatre nenes, Gemma Armentgol, Marta Salse, Yolanda Darbra i Sílvia Tersol. Es va fer una festa molt bonica.

* El C.F. Montgai es va acomiadar per aquesta temporada del Camp del Sió el dia 13. Per cert va ser una bona ocasió, ja que guanyàrem al Castelló de Farfanya per dos a tres. Escolà i Jou marcaren els gols.

Després els jugadors i els directius van fer una festa, remullant-la amb el xampany que un soci esplèndid havia pagat.

— BUSÈNIT —

(Informa, Antonieta Teixidó)

* Han passat ja les festes de Pasqua i tot ha tornat a la seva normalitat. L'arribada de gent de fora i el bon temps, quasi calor, de que gaudírem aquests dies, feien l'efecte que ja fóssim a les vacances d'estiu.

* Dins d'aquestes festes cal ressaltar la gran cantada de Caramelles que tingué lloc el diumenge dia 22 d'abril. A primera hora del matí ja els cantaires van passar per tots els carrers del poble. Després al migdia es va fer una missa i altra vegada es va tornar a cantar dintre l'església. Fou un dia de gran festa i des d'aquí cal felicitar el promotor de tot això, Mossèn Ramon. Fent menció de la part econòmica, ja es prepara una excursió per tots els cantaires amb els diners que es varen arregar.

— PRADELL —

(Informa, Pau Font)

* L'aigua ha estat el protagonista d'aquest mes. El «cel» ha deixat caure 111 lts. d'aigua per metre quadrat. Tanta aigua ha fet que al secà hi hagi molts sembrats ajaguts i també ha perjudicat en la naixença i en el posterior desenvolupament del panís. Feia molt temps que no teníem un Maig tan plujós.

* Per altra banda, s'està arreglant la teulada de l'església, que estava en molt males condicions. Ara ja es podrà assistir a missa sense recel que et caigui quelcom a sobre.

* El dia 27 van fer la Primera Comunió el Llorenç Cluet i Pijuan, i l'Imma Coberó i Tarragona, de cal Paleta i cal Valeri respectivament.

— PREIXENS —

(Informa, Rosa Vilanova i Areny)

* El passat dia vint-i-nou d'abril, es celebrà la festivitat de Sant Pere Màrtir, patró del nostre poble, i com ja és

Ribera del Sió

costum la diada de la Primera Comunió. Aquest any la reberen la Marta i l'Ester del Castell. Tot el poble vàrem poder gaudir de la festa, ja que enguany es va escaure en diumenge; i els estudiants, i gent que treballa fora, també vàrem poder disfrutar-la, així doncs, tant la Missa, amb la benedicció dels rams, com la processó, les dues concelebrades per Mossèn J.M. Santesmases i Joan Ordi, varen estar molt concorregudes, tant pels convilatans, com pels familiars de les dues germanes que reberen per primera vegada Jesús.

* Els joves del nostre poble, com ja us informava el mes passat, participen en el campionat de futbol-sala d'Agramunt, fins ara estan fent un bon paper. Llueixen el nou equip, regalat per Autocars Torres, i fins ara el suar la samarreta els recompensa ja que porten tres partits jugats, dels quals n'han guanyat dos i empatat un, no està gens malament, això sí, els aficionats els acompanyen cada dissabte, i l'animació no els falta. Des d'aquí els desitjo molta sort, i a xutar ben fort!!

* Un bon disgust es van emportat dues famílies de Barcelona que ja fa temps varen comprar-se un terreny als afores del poble i allí edificaren uns xalets, on hi passaven molts caps de setmana i vacances, el dia u de maig que agafava un «pont» llarg. Varen arribar i no trobaren res a casa, uns lladres s'emportaren tot el que hi havia, aparells elèctrics, mobles, roba, olles, etc. no cal dir que en arribar els amos i veure tot allò agafaren les maletès i tornaren a marxar, i és que ja ni als pobles podem estar tranquils.

* També un bon espant varen tenir la família de cal Molivell, quan el passat dia vint-i-nou de maig un cotxe va atropellar a la Ramona, la padrina, l'accident va succeir quan ella creuava la carretera dins del poble a l'indret de la corba de cal Garreta, per sort el cotxe no corria gaire, i del que podia ser una tragèdia, en va resultar, un peu enguixat, cops, masegatures i és clar l'espant!!

MAFET D'AGRAMUNT

(Informa, Antonieta Figueres)

* MAIG. no es pot negar que el gran protagonista del mes ha estat el temps, uns dies plujosos i gelats com si fóssim a l'hivern, les muntanyes que tenim més a la vora estaven nevades cosa que no sol ser massa freqüent, ara tots estan d'acord que ja n'hi a prou d'aigua, però mana qui mana...

* PIM-POM. Es va posar a la sala del cafè, el que hi havia estat temps enrera, era d'una casa particular, aquest queda per la sala.

* BODA. El dia 26 es van casar aquí al poble la Remei Solans amb el jove Jaume Ramon, llàstima que el temps va deslluïr molt la boda ja que no parà de ploure durant tot el matí, el nou matrimoni viuran a Agra-

munt, des d'aquí la més cordial felicitació per a tota la família.

* I ara un consell per a tots: tanqueu les portes de casa ja que el dimecres dia 23 a les dues i mitja vam tenir l'espant de trobar dues gitanes a dalt de la porta del pis, en ser descobertes van dir que venien a vendre llençols, però les seves intencions eren unes altres ja que ni tant sols havien tocat el timbre que hi ha a la porta del carrer i van marxar amb un cotxe marca G.S. rosa fort, que les esperava amagat en un camí. Així és com desapareixen certes coses de les cases sense ni tant sols adonar-nos-en.

LA DONZELL

(Informa, Josep Rovira)

* Aquesta primavera, el temps sembla que té ganes de fer-nos malmetre tan bona collita com es presenta, esperem, però, que no sigui així.

* Ja tenim una nova família entre nosaltres, es tracta del guarda que vivia a Rocabertí a la casa anomenada Cal Caseta. Benvinguts entre nosaltres.

* També haig d'informar-vos que el noi del poble, en Jaume Rosinés, ens ha marxat a fer el servei militar. Li va tocar a Madrid, però després l'han traslladat a Múrcia. Li desitgem molta sort.

* Entre els nostres camps i el nostre poble, concretament a l'entrada de la carretera a la cabana del Torres, hi van fer un camping un matrimoni d'Holanda, que per cert eren molt simpàtics, el senyor parlava una mica el castellà, hi vam tenir algunes converses i en preguntar-li per què passaven les vacances en aquell lloc, ens van manifestar que els encantava la quietud i el nostre paisatge. Cada dia anaven a visitar una població diferent. En dir-los que llàstima que fes tan mal temps, digueren que al seu país encara el feia molt més dolent i que ací hi estaven molt bé. Amics, res més per avui!

ALMENARA ALTA

(Informa, Raül Ripoll)

ACCIDENT LLEU: El dia 25 d'abril un Ford Fiesta de color verd, matrícula L-4186-F va sortir de la carretera en el tram anomenat pels veïns d'Almenara «Tros de conill». Aquest accident no va tenir conseqüències greus ni pel conductor ni pel vehicle. Les causes de l'accident van ser segurament l'excés de velocitat en donar la corba.

* Ja se n'ha parlat de la Festa Major 84, que encara que sembla que és lluny sempre arriba sense pensar-hi. De moment amb l'acord de tots el veïns s'ha dedicat fer unes taules i els seus corresponents seients. Aquest any tan sols se'n faran la meitat. Els altres anys les taules eren deixades per un veí del poble de La Guàrdia, el Sr. Castells.

* També en aquest mes s'han arreglat els camins de la serra d'Almenara. L'arranjament no va ser massa important ja que els camins, malgrat l'abundant pluja caiguda, no estaven en massa mal estat.

MONTCLAR

(Informa, Iolanda Padullés i M^a del Mar Novell)
EL PA DE LA NOSTRA TERRA: Aquest mes a Montclar, com als pobles dels entorns sembla que el cel ha volgut fer contents els pagesos, ja que les pluges constants i seguides han estat presents en els nostres camps, ajudant els sembrats a fer els últims esforços, per créixer i poder fer així una bona collita. Ara que hi ha bona saó, i els nostres camps estan plens de gra, esperem que el sol ens dongui un cop de mà i que al juliol els graners estiguin plens a més no poder, i els pagesos contents i preparats per tonar a recomençar.
COMUNIONS: Aquest maig que si bé no ha començat massa assolejat, si que ho ha fet esperançat i ple d'il·lusió per als infants que han de fer la Comunió. En Felip, en Miquel Àngel i la Sílvia ja fa unes nits que somien en aquesta festa, per ells tan esperada; els regals, el vestit, el rellotge, i totes aquestes petites coses que agraden als infants i que un dia a tots nosaltres també ens van fer somiar. El 27, doncs, serà festa a Montclar i els nostres petits es faran una mica més grans.

SANT ISIDRE: Festa com de costum ja tradicional al nostre poble, caracteritzada per la benedicció dels tractors i del terme a la vegada. A les dotze del migdia fou commemorada la celebració seguida dels tombs dels tractors que fou lleuguera i a la vegada llarga.

MONTFALCÓ D'AGRAMUNT

(Informa, Tere Rovira)

* Va de cotxes —continuem estrenant: Aquesta vegada és un Opel Corsa TR. que el distrutin força—!
MILI: En Miquel, un xicot del nostre poble, n'estarà absent una temporada, ja que el passat dia 28, va marxar per tal de fer el Servei Militar. Bona sort, Miquel!

PLUJA: Diuen: Al maig cada dia un raig!

També diuen: «Si plou per St. Urbà, quaranta dies plourà!!

I de moment, bé prou que ho fa així. Aquest any, no ens podem pas queixar d'escassetat d'aigua en els sembrats. Perquè se n'ha fet un tip de ploure. S'està atançant el temps de segar i es noten els nervis dels pagesos que esperen impacients que hi hagi una bona collita.

CASTELLNOU D'OSSÓ

(Informa, Mª Rosa Sendrós)

* Durant el mes de maig Ramon Talavera ha estat construint un dipòsit en un dels seus terrenys més propers al poble. Aquest dipòsit és de cent mil litres. Encara no està acabat però aviat ho estarà.

* La família Raig Sans també han ampliat un cobert, hi han afegit dues naus.

* Aquest mes s'ha complert allò que diu la dita popular catalana «al maig cada dia un raig» i alguns dies fins i tot ha plogut molt més d'un raig; pels sembrats ja n'hi ha ben bé prou!

BELLVER D'OSSÓ

(Informa, Jordi Pedró i Balaguero)

MAIG

* ARRENDAMENTS. Aquesta notícia em va quedar endarrerida el mes passat, és que l'espai sempre ha estat un dels meus grans adversaris a l'hora d'escriure (en una paraula m'enrotllo sempre molt), bé us en faré cinc cèntims aquest mes. Es va arrendar el vedat que a la fi se l'ha quedat el Sr. Casals de Barcelona i un altre senyor a qui desconec el nom. El gaudirem durant 6 anys si tot va bé.

També en el decurs del mes passat es van arrendar les herbes (suposo que tots entendreu el que vull dir, es va posar un ramat sempre que el camp no sia sembrat). L'arrendatari d'aquest any és el Sr. Miralles de Claravalls. Només fer esment del canvi que ha suposat que se'l quedés aquest Sr. després de tants anys de tenir-lo el Sr. Galceran de la vila.

* CERTAMEN. Malgrat que ja hi ha informació dels guanyadors en el proppassat Sió crec que és prou interessant remarcar la participació de joves de Bellver. Any rera any i parlo de bastants anys uns quants joves de Bellver han anat escrivint les seves proses o poesies i això s'ha fet palès després en veure els resultats, perquè ja deu fer uns 4 ó 5 anys que l'Assumpció Flotats aconsegueix el primer premi de la seva categoria. Aquest any ha repetit altre cop. També en aquestes darreres edicions hi hem vist alguns anys al Josep Mª de Cal Xiribit i la Carme de Cal Gravat. L'any passat hem concedien un accèsit a mi i aquest any també he repetit i a més he fet allò que està ara de moda el «doblete».

* FUTBOL. Els qui vàreu llegir la crònica passada sabeu que vàrem deixar a mig fer la crònica de futbol, enfilem doncs altre cop l'agulla. Al torneig de fultbol-sala de Les Pallargues ja quasi s'hi ha jugat tots els partits i va prou bé. Resultats...

Les Pallargues 4 / Bellver 0 vam pagar la novatada i el jugar a casa del contrari.

Puigverd 2 / Bellver 3. Concabella 3 / Bellver 6.

Cisteró 2 / Bellver 3. Mont-roig 5 / Bellver 3.

Això fa que tinguem 6 punts, encara estem pendants de classificar-nos a semifinals. Ens manquen dos partits i hem de treure'n dos punts i ja ens classifiquem. Esperem que no ens passi com a can Barça que els nervis de darrera hora sempre els fan la punyeta.

* Obres. En poc temps se n'ha fet moltes. Aprofitant que ja fa bastant bon temps i que hi ha poca feina al camp la gent han arreglat força coses o n'han pujat de noves. Fent una mica de resum... Estatges interiors de la casa vivenda i arrebossar cal Marraco. ...Arrebossar cal Rubió. ...Magatzems de palla o d'eines a cal Corrales i cal Xirivit. ...Sitges d'obra a cal Gravat.

SISTERÓ

(Informa, Pilar Bosch)

* El passat dia 23 d'abril a Sisteró i Pelagalls, vàrem celebrar el tradicional aplec del dilluns de Pasqua, no

ho vaig poder anunciar per la manca que tenia d'alguns actes que no eren segurs. Els programats eren aquests: A les 11 del migdia: Missa a la capella de la nostra Patrona, la Verge de Bell-Vilar, ens van acompanyar les veus del Grup de Joves de Bellver. A la 1: exhibició folklòrica de l'Esbart Dansaire de Belianes. A continuació Ballada de Sardanes i Jocs de Cucanyes. A les 7 de la tarde: Ball llarg amb un dels millors grups musicals de l'actualitat, Els Brindis. Aquest any en escaure's el 23 d'abril, ho vàrem celebrar com requereix a la festivitat de St. Jordi, al mateix eren a la venda llibres i roses, que són el símbol de la nostra cultura; total que durant tot el dia hi va haver molt personal

* Noms i números als carrers: Ja estan posats els noms als carrers corresponents i també els números, perquè a les cases; al final es van decidir de ficar-hi també els números, perquè no quedava prou clar. Ara, això ja és una altra cosa.

CONCABELLA I RATERA

(Informa Roser Guàrdia i Balagueró)

Aquest mes són poques les novetats dins els nostres pobles, però sí importants.

* El dia 18, la Junta Administrativa, va convocar una reunió a tots els veïns de Concabella i Ratera, amb el següent ordre del dia:

1er. Lectura de l'estat de comptes, des de l'any 1979, que és quan es va renovar, fins ara.

2on. Presentació de la nova Associació de Veïns de Concabella i Ratera, inscrita en el registre d'associacions de la Generalitat, Secció 1ª, nº 601 del Registre de Lleida. Aquesta Associació està formada per la majoria dels veïns de Concabella i Ratera i dins dels quals s'ha constituït una junta de 7 membres. Aquesta consta d'uns estatuts amb 53 articles i els fins de la mateixa són administrar el Patrimoni dels dos pobles.

3er. Lectura de l'Acta de Presentació de l'Associació de Veïns i traspàs dels llibres de comptes.

4art. i últim va ésser el de Precs i Preguntes on es va parlar sobre futures obres per arreglar el cafè i la sala del ball.

* També aquest mes s'està arranjant, i també fent-ne un bocí de nova, la paret de l'hort de la rectoria; ja estaria fet si no fos aquests núvols que ja fa dies que ens visiten contínuament.

* I parlant d'obres ja s'han tornat a reemprendre les de la carretera de Tàrrrega a Guissona, a l'indret anomenat «l'Erall» de Concabella, han de treure moltes pedres grosses i sembla que els costa bastant: «a Concabella som durs de pelar».

* I l'esport què? Aquí va la crònica dels nostres esportistes jugant al futbol sala i enfrontant-se amb una colla de pobles de la Ribera del Sió. Els resultats d'aquest mes són els següents:

Hostafrancs (1) 1 - Puigverd 2. Concabella «Font del Pi» 1 - Hostafrancs (1) 1. Concabella «Font del Pi» 3 - Hostafrancs (2) 3. Les Pallargues C.F. 6 - Concabella

«Font del Pi» 2.

Ànims futbolistes, que la final ja és a prop!

SEDÓ

(Informa Antoni Badia)

* Com vaig dir en el passat número de la revista, aquest mes ha estat molt ple d'esdeveniments culturals. Començarem anomenant l'oberta a tothom qui vulgui estar-hi de la nova casa de colònies de Sedó. Es diu Abat-Amo. Des de feia prop d'un any ja s'estava arreglant un vell casalot situat en la part baixa de Sedó, prop de les escoles que es veuen en entrar. Quan ja les obres arribaren al seu fi, es va decidir fer una festa d'inauguració. Amb aquesta idea, el dia 21 d'abril començava ja amb aires d'alegria la nova casa de colònies. A la tarda, les activitats ja es varen portar a terme. La primera va ésser un partit de futbol solters contra casats. És clar que no podia faltar aquest esport! El resultat va donar una àmplia victòria per l'equip dels solters que vam guanyar per 3 gols a 1. Ens ho mereixíem! Després d'aquest partit hi va haver en les instal·lacions de la casa un aperitiu per a tots, refrescat amb «xampanye», tot el que la gent que hi havia allí volgués i pogués veure. Hi van assistir les autoritats comarcals i locals, les quals feren la tradicional tallada de la bandera catalana, que es fa en totes les inauguracions. La casa de colònies llavors quedava oberta per qui volgués veure-la. He de dir a aquest respecte que realment és una casa de colònies moderna, pràctica i molt ben situada, en la socioestructura de la comarca.

Dit d'una altra manera, que el poble de Sedó n'és un bon representant de l'estimada Segarra.

Per acabar la festa, hi va haver ball. Varen venir un grup de Terrassa, anomenat Trio Jordan.

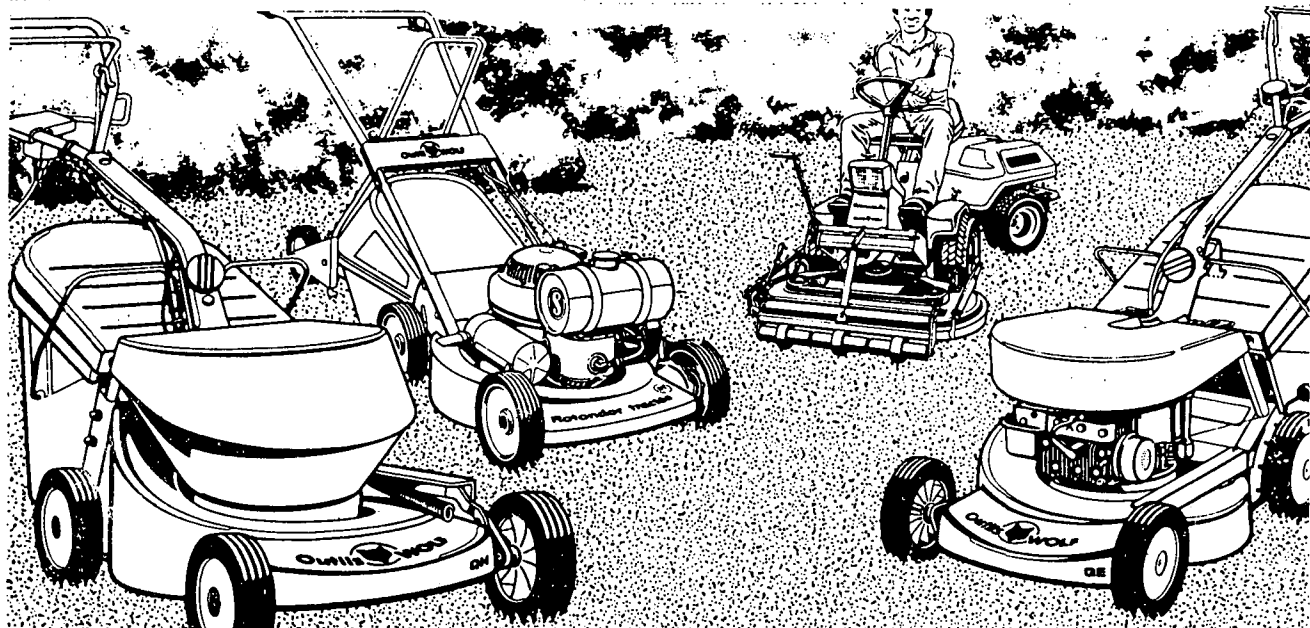
En els moments que escric això ja han vingut gent a passar-s'ho bé uns quants dies en aquesta estupenda casa de colònies. Si desitgen més informació poden trucar al número de telèfon de Sedó, i demanar pel qui fa aquest article. Només els caps de setmana.

* Una altra activitat que es fa a Sedó tots els dissabtes a la tarda, és la trobada de gent jove de tot Torreflor al polisportiu de recent construcció a Sedó. Es va fer una reunió amb la gent dels diferents pobles que integren el districte i d'allí ja es va anar posant pedra sobre pedra per arribar a assolir una mena de campionat de la gent escolaritzada. Així ha estat. Es juga a dos esports: a futbol sala i a bàsquet; hi ha dues categories, de 6-10 anys, i de 10-14. El futbol sala és pràcticament per nois i el bàsquet per noies. De cada categoria hi ha 6 equips, 3 de nois i 3 de noies. L'Ajuntament, atent al nou moviment esportiu que s'estava intentant realitzar, molt d'acord amb les circumstàncies ha posat un autocar a disposició del transport de la gent petita de totes les rodalies de Sedó, per anar al polisportiu cada dissabte a la tarda.

Ja s'han iniciat els campionats. D'això i de d'altres notícies en faré seguidament el proper mes. Fins aviat.

**Lo mejor para cuidar su jardín
ES CONFIAR EN UNA GRAN MARCA**

Y en el consejo amistoso de un experto:

TODO PARA SU JARDIN

MOTORES

FORNS

Aceptamos a cambio su cortacéspedes usado

RECAMBIOS Y ASISTENCIA TECNICA GARANTIZADOS

Avda. Cataluña, 28 - 29 - Tel. 31 08 46

TARREGA (Lérida)

HOSTAFRANCS

(Informa Roser Porta)

* El passat diumenge 13 de maig es va efectuar el «II Campionat de fons de La Segarra», organitzat per l'Ajuntament de Guissona, la Comissió Marathon de Catalunya y el COCFS. Aquesta cursa popular anual estrenada l'any passat abarca un recorregut de 18 quilòmetres pels pobles de Torrefeta, Bellvehí, Tarroja, Sedó, Ribé, Hostafrancs, Concabella, Grà i Guissona (sortida i meta). El nostre poble acudí en ple a la carretera, abans de les 12 hores del matí, per ser testimoni d'una brillant i multitudinària mostra de l'esperit esportiu que no té edat ni sexe: des de persones de més de vuitanta anys fins a infants de vuit participaren en la marathón. El nostre poble hi estava representat també per tres nois: Pere Marquiles, Josep Mª Ortiz i Jordi Vila que van aguantar tot el recorregut i demostraren una bona preparació, fruit de l'esforç previ. Vagi la més efusiva felicitació per a ells i per als quasi quatre-cents atletes participants, que van posar de manifest l'arrelament de l'esport entre la nostra

gent.

Sense deixar el tema esportiu, parlem ara dels equips d'Hostafrancs de futbol que prenen part en el Campionat de Futbol municipal que s'està desenvolupant al polisportiu dels Plans del Sió, a Les Pallargues. En aquest hi prenen part la majoria dels pobles del municipi, a més dels veïns de Bellver i Puiverd. Dels dos equips amb què participa Hostafrancs, el número 1 (integrat pels nois més veterans) està aconseguint bones puntuacions, les quals li fan molt probable la classificació per les semifinals. Al segon equip no li van tan bé els partits, cosa comprensible per la manca d'experiència dels joves jugadors, alguns dels quals són encara infants. Els partits d'eliminària estan a punt de finalitzar; a continuació, els quatre equips que hagin obtingut millor puntuació disputaran les semifinals, i posteriorment la final. L'equip guanyador obtindrà copa i sopar per a tots els jugadors. Mentrestant, els partits de cada dissabte mantenen en activitat els afeccionats a aquest esport, preparant-los per a possibles competicions d'àmbit major.

ENTRELLATS D'UNA GÈNESI

Amb motiu del vintè aniversari del SIÓ, acomplert fa quatre dies, se m'acut que potser podria satisfer una certa curiositat l'evocar per a uns l'ennovar per a d'altres —la majoria dels lectors— com i de quina manera fou concebut el nostre simpàtic periòdic.

Tot plegat, el que vaig a explicar, s'escaigué, crec recordar, l'any 52.

Feia cosa de quinze o setze mesos que jo havia recalat a la vila, i estava amarat d'il·lusions i projectes, com escua a qui estrenava el seu demble pels corriols del quefer pastoral. I vet ací, que, en una de les xerrades que sovint feia petar amb el Guillem Viladot, li vaig parlar que potser fóra interessant de fer sortir una mica de revista que fos, si més no, una afirmació de la puixant vitalitat agramuntina.

No li caigué a terra, al bon apotecari, la idea... En vam enraonar reiteradament, hi vam donar tómb i més tómb, vam interessar en l'afer alguns convilatans...

D'aquells preàmbuls en sortí una primera reunió a la biblioteca de cal Viladot, en què ens aplegàrem ells, diguem-ne, pares de la criatura: el Guillem Viladot, el Quimet Felip (a.c.s.), el Joan Panadés, el Josep Simó (a.c.s.), el Ramon Sans, el Lluís Pons, el Ramon Pera (a.c.s.) i jo.

Com que l'entusiasme ens esperonava (oh, joventut d'aquest temps!), vam anar per feina sense massa embolics, de manera que aquell mateix dia quedà configurada la futura revista. Hom acordà que el títol fos SIÓ

i que la Carme Viladot ens dibuixés la capçalera (que representaria el pont vell del riu, a la carretera de Tàrrega). Determinàrem també les seccions que inclouria el periòdic i qui seria el responsable de cada una: el Sans i el Panadés redactarien una secció musical (una mena de fixer dels músics més famosos), el Guillem faria alguna cosa literària, el Lluís portaria un noticiari de la vila, de cara als agramuntins que vivien fora... Encara em fa riure ara l'aldarull que es va promoure quan algú de nosaltres proposà, com a títol genèric de la parcel·la encarregada al Lluís, el mot RURALIA. Fillets de Déu, «allí fue Troya», que diuen a la Meseta: que sí, que sí no, que sí són verdes, que sí són madures. Vist que ningú no tenia arguments apodíctics per recolzar el seu parer, resolguèrem consultar sobre la catalanitat de la parauleta el Sr. Rector, Mn. Saboya, que posseïa, que nosaltres sabéssim, l'únic diccionari català de la vila (crec que era un venerable Pal·las). De moment se saldà així la graciosa contesa; i com que la sang no va arribar al riu, el propòsit que ens havia reunit tirà endavant, i, amb una bona fe d'antologia, ens lliuràrem agosaradament a la tasca d'infantar SIÓ.

Aleshores, però, ailàs! començaren les nostres tribulacions. Sí, perquè en acudir a Lleida per recaptar el necessari vist-i-plau de les autoritats, vam topar amb les disposicions legals que exigien uns requisits que no podíem pas satisfer. El Sr. Tarragó, Delegat provincial de «Información y Turismo», Organisme al qual corresponia d'atorgar la lli-

cència pertinent, prou va suggerir algun camí de solució, donat que cap de nosaltres (i aquest era l'entrebanc amb que havíem ensopagat) no tenia el títol de Periodista, condició sine qua per tirar endavant la nostra pretensió.

Explorades les dues o tres alternatives que se'ns oferiren, cap no resultà viable. I heus ací que ja ens teniu moixos, alabatuts, resignats a plegar veles.

D'aquesta manera s'extingí, tot juts sorgida, la flamerada de la primera il·lusió. Ah, però només s'apagà la xera, que el caliu persistí alenat amb vigoria sota la cendra d'aquella contrarietat. Tenaçment, tossudament, els components d'aquell primer grupet aplegat a cal Viladot van mantenir viu el foc sagrat. S'anaren esmunyint els dies, les setmanes, els mesos... Ells, però, no van claudicar. La llavoreta romania colgada al solc, callada, que no morta...

Així fou com, després d'un hivern inacabable que s'arrossegà al llarg de dotze anys, arribà l'hora de veure guardonada la perseverança d'aquells magnífics agramuntins de la primera hora de SIÓ, que, a tortes o a mortes, mantenien encesa la torxa de la seva il·lusió.

Fou el Sr. Manuel Mazón, alcalde d'Agramunt per aquelles dates que aconseguí la llum verda per al projecte, en fer-se càrrec (quant que President de l'Ajuntament de la vila) de la responsabilitat inherent a la irrupció en la vida agramuntina de la publicació planejada. I, per fi! després d'una gestació tan perllongada, SIÓ emeté el seu primer vagit. Corria el mes de març de 1964, acaba de fer vint anys (vint anys! senti?) justos i cabals.

El que després ha estat SIÓ no cal pas glossar-ho: tots vostès ho saben ja a bastament.

Ramon Escuèi Pujol

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA
Instal·lacions per a Granges
Reparació de tota classe de Maquinària
Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRICOLS I INDUSTRIALS

MÉS FAMILIAR

PREKO

MÉS BARAT

PER A COMPRAR MÉS
AMB MENYS DINERS

SABATERIA DE DALT, 4
AGRAMUNT

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

Empaperats - Moquetes - Cortinatges

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º Telèfon 39 07 18

Sastreria
UNIVERS

Avda. Carlemany, 81
LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

ATENCIÓ Estudiants i Famílies d'Estudiants!!

El pròxim curs 1.984-85, des d'Agramunt a Tàrraga, podran disposar d'un Servei d'Autocar, a hores de col·legi, per assistir a tots els nivells d'escola de Tàrraga.

Per informar-se i inscripcions poden contactar amb:

«Transports MANEL, S.L.»

BARBENS

Telèfon: 58 05 56

ESPECIAL I

Certàmen literari Sant Jordi

Treballs guanyadors en els diferents grups de poesia i prosa

(Continuarà)

SANT JORDI I EL DRAC

*Un dia de bon matí
el gall canta, quic - quiriquí*

*Hi havia un poble emmurallat
tot trist i preocupat, per un bell drac*

*Aquell drac es deia Manelic i tenia
el poble acorralat*

*Tenia totes les dones agafades
i ara tocava a la filla del rei*

*El Rei no la volia lliurar
i el drac la va agafar*

*El Rei es va espantar
i buscà el noi que la pugués salvar*

*Un noi tot eixerit es va oferir
i per allí a les vuit va començar el camí*

*Sant Jordi va dir a la princesa
amb un cop de llança farà la matança*

*I així, així, va matar el drac
i de la sang que en va caure va néixer un magnífic roser.*

Estel Gatell i Novell - 7 anys

UN DIA D'ESTIU

*Al matí la rosada
al migdia el sol
a la tarda marinada
i canta el rossinyol.*

*Al vespre surt la lluna
ja vola el mussol
estona silenciosa...
vola, vola tot sol.*

*Tot just comença el dia
els ocellets reñilen de nou
s'albira l'alegria...
tot es belluga, tot es mou.*

*És un dia d'estiu
ja han crescut les flors
és fresca l'aigua del riu
i s'omplen de goig els cors.*

M^aCarme Santamaria i Villegas - 11 anys

UN MÓN DIFERENT

*Tanca els ulls per un moment,
deixa que et quedi la ment amb blanc,
pensa que tot s'està movent
i que tot és ben diferent.*

*Pensa que tot es va transformant,
pensa que tot es va calmant,
que visqui l'amor i l'alegria
que visqui el silenci i la fantasia.*

*Que en els prats neixin més flors,
que en els camps creixin els sembrats,
que tothom estigui content
de tenir un món diferent.*

*Que fos un món ple d'alegria,
que fos un món ple d'il·lusió,
que tot fos pura fantasia,
que tot fos pura imaginació.*

*Que tot ell fos bons records,
que donés amb molts acords,
que tot ell fos esperança
i donés poca matança.*

*Que fos un món sense injustícies
que fos un món sense dolor
que tot ell fos carícies,
que tot ell fos de color.*

Olga Pedraza i Puig - 10 anys

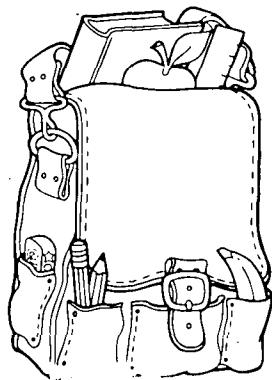
EQUIPATGE D'AMOR

Mirant-te, recordo
aquell temps passat,
quan encara m'estimaves
i em juraves etern amor:
«Amor, per sempre».

Paraules,
tan sols paraules
que el vent s'emporta
deixant oblit al seu lloc.
L'oblit arriba,
per tu, mai per mi:
el meu amor és record.
—«La distància i el temps
tot ho esborren»— em dius,
—«no, no és cert —et dic jo—
els records no s'obliden,
que tornen

per trencar-te el cor».
Ara fas l'equipatge,
i marxaràs,
i al teu lloc,
em quedarà solitud:
solitud en la vida,
solitud fins a la mort!
I en els dies de pluja,
com el d'avui, sense sol,
m'asseuré,
i contemplaré la vida
des de qualsevol racó,
pensant en aquell fill,
que per por i joventut
no vam tenir,
i que viu dins el meu cor,
presoner d'un fracàs amorós,
que l'impidí néixer
i córrer pels durs
camins del món,

com llogater de la vida,
passatger cap a la mort.
Ara fas l'equipatge
amb pressa i amb dolor...
algú t'espera
per lliurar-te el cor:
agafa'l, i no el trenquis,
ja que és el millor
que la vida et dona:
l'equipatge d'amor.
Però sàpigues,
que en el meu cor
tens un lloc,
on podràs refugiar-te
quan t'abandoni l'amor.
Agafa el teu equipatge,
dolç equipatge d'amor,
i deixa'm viure,
amb tu, per sempre
en el record!!!

Fermina Villalba - 17 anys

EL MEU GATET

Tinc un gatet molt boniquet
que té quatre potes i un nasset
un bigotet molt petitet
un pelatge molt finet
i sobretot és molt manset.

El vam trobar en un bosquet
i com que era tan manset
el vam agafar amb un sarpadet
i el vam posar en un cabasset.

Albert Cuñat i Huguet - 6 anys

ORENETA QUE NO SAPS ON VAS

Oreneta que no saps on vas
no voles més lluny d'aquella muntanya
que en els llocs desconeguts
no saps que se't prepara.

Oreneta que no saps on vas
sembla que caminis per prats daurats
sembla que llauris el cel amb seda,
com si un missatge vulguessis llençar.

Oreneta que no saps on vas
que dorms damunt la palla
que et fas l'entremaliada
em mires tota callada
no marxis altra vegada!

Oreneta que no saps on vas
atura't damunt la plana
reposa, busca pau
fes el niu en aquesta contrada.

Mª Dolors Ricart i Amanós - 9 anys

L'AMETLLER

A la primavera els ametllers florits,
estan contents molt contents,
perquè parlen amb els seus amics,
els seus amics, els ocells.

A l'hivern els seus amics, els ocells,
marxen en llocs més calents,
i els pobres ametllers, tristos i despullats
esperen els seus amics, els ocells.

Tornarà la primavera
i també vindran els ocells,
i els ocells i els ametllers
jugaran tots molt contents.

Miquel Farreny i Farreny - 8 anys

ELS LLAPIS PIC I PAC

Un dia jo estava fent punxa en la paperera i vaig sentir una conversa:

—Hola Pic!

—Hola Pac!

—Què, també has tingut la mateixa sort que jo?

—Sí, però a mi m'ha passat una mica diferent. He caigut a terra i m'han tirat en aquesta paperera.

En sentir-ho, vaig agafar-los i vaig veure que eren llapis. Els vaig ficar en l'estoig i els vaig veure tant, tant, contents que me'ls vaig quedar per sempre.

Raimon Muixí i Albareda - 7 anys

EN PEP CAVERNÍCOLA

Temps era temps que en Pep Cavernícola anava a la parada del dinosaure-bus.

I volia anar a passar un dia al camp cavernícola.

Va pujar al dinosaure-bus que hi anava directament.

Va baixar del dinosaure-bus i va buscar una bona caverna —Ja l'he trobada! va exclamar tot content.

Va estendre el mantell per parar la taula, quan s'adona que s'havia descuidat el cistell del menjar.

Tot enfadat i cridant va dir. Ja estava massa tranquil, ara hauré d'anar a caçar si és que vull menjar!

Va sortir de la caverna i de repent se li presentà al seu davant un hiposaure i en Pep esfereït va córrer tot el que va poder fins a la carretera.

Va fer dinosaure-stop. El va parar un dinosaure-bus que el va portar fins a la ciutat d'en Pep i quan va arribar va exclamar: —«Caverna dolça caverna».

Oliver Baró i Carreras - 9 anys

EL GOS DESPISTAT

Una vegada hi havia un gat molt golut. Un dia un gos se'n va anar a pescar i va pescar un peix, se li va enganxar el fil a una rama d'un arbre i no podia trencar el fil i a la fi se li va desenganxar. Se'n va anar a casa molt content i pel carrer li va caure el peix i el gat el va trobar i se'l va menjar.

El gos quan va arribar a casa va mirar la bossa de pescar i va veure que no hi era, va tornar a mirar pel camí i no el va trobar, el gat se l'havia menjat.

Jordi Lluch i Codinà - 6 anys

PASSADES LES VACANCES

Passades les vacances a tothom li costa tornar al treball i a l'escola. Quan s'ha arreglerat, tothom comença a treballar amb ànsia.

Tots quan treballen van explicant com s'ho han passat durant les vacances, on han anat, quants amics han fet. Els nens a l'escola es saluden i si hi ha nous membres a l'escola es fan amics. Els que ja es coneixen expliquen les seves vacances.

Uns diuen que han anat a la platja, els altres a la muntanya, a l'estranger i n'hi ha que no s'han mogut del poble. Els primers dies a l'escola són més estranys i costen més de superar-los, però quan s'han arreglerat ja tot va bé.

Tots es troben com els altres anys passats i tothom somnia amb les vacances que vindran.

On aniran?

Manuel Serra i Barril - 11 anys

UN RAM DE FLORS PER LA MARE

Ja comença la primavera! Va dir un noi content. Ja ha arribat la primavera! I tot content diu a la seva mare. Mare, vaig al camp a collir-te un ram de floretes. Ja és la primavera! El nen va anar al camp a collir un ram de floretes, i el va presentar a la mare molt alegre. La mare es va posar molt contenta i li va donar una forta abraçada i molts, molts petons.

Jaume Creus i Ceró - 8 anys

EL NEN QUE NO PODIA DORMIR

Era un nen que a les nits no podia dormir perquè somniava coses que feien molta por.

Així tota la nit fins que tocava el despertador.

No en feia cas i seguia dormint.

La millor hora per ell era la matinada perquè podia dormir, però com que era l'hora d'anar a l'escola s'havia d'aixecar i sempre feia tard.

Quan la senyoreta estava explicant la lliçó el nen s'adormia.

I tots els dies el mateix.

Una nit va somniar un somni meravellós.

Era tan meravellós que es va quedar adormit.

I des d'aquell dia es va adormir totes les nits.

Elisabet Riudebàs i Gilabert - 10 anys

QUI HO HAVIA DE DIR?

Tot just sembla que era ahir quan joiosos vàrem venir-te a veure a correuita. Havies nascut en uns anys de molta natalitat. Eres un nou infantó i feia il·lusió. Eres tan bonic i repetit que molts no n'haurien donat deu cèntims.

Qui ho havia de dir?

Els que havien participat en la teva fecundació es congratulaven de veure't tan rebonic. Eres una realitat, t'acaronaven i tu encara que semblis que no pugui ser, els somreies tot agraint-los la vida i l'estimació que et demostraven.

Qui ho havia de dir?

Has anat pujant voltat sempre de gent que t'han anat fent caliu.

Vas agafar temps de castellanisme i gairebé només vas aprendre el castellà.

Qui ho havia de dir?

Quan vas poder parlar el català ho vas fer sense recel. Et vas prendre molt seriosament el festeig amb la Norma i que bonic és veure't tot català. No saps el bé que fas a tots aquells que et segueixen les petjades i fullegen els teus budells.

Sembla que era ahir i guaita ja ets un home gran. Ja has fet vint anys.

El dia que vas néixer molts se n'alegraven. D'aquells, pocs poden celebrar aquest aniversari tan joios com redactors o col·laboradors, molts ho fem com a lectors.

Som molts que al llarg d'aquests llargs 20 anys t'hem seguit de prop, molts que encara que no siguem progenitors t'estem alimentant mes rera mes perquè aquest aniversari es pugui donar amb molts més anys de vida en l'esdevenidor.

Per molts anys!

Que segueixis tan lluent, bonic com ara. Amb aquesta cara tan bufona que t'han pintat per celebrar-te «vitanyer».

Saps allò de «vint anys té el meu amor», així qualsevol no enamora.

Que segueixis catalanitzant tota aquesta encisadora Ribera del Sió. Que ell et va donar el nom.

Apa noi endavant!

Jordi Pedró, 19 anys

RÀDIO-SIÓ (106,5 Mhz)

tots els dissabtes de 2/4 d'1 a 3 de la tarda
escolteu
Ràdio Sió
emissora municipal d'Agramunt i la Ribera
banda F.M. 106.5 Mhz

PROGRAMACIÓ PREVISTA PER AL MES DE JUNY

Emissió tots els dissabtes de 2/4 d'1 a les 3

2/4 d'1:

BROQUIL SOSTINGUT, programa musical.

a la 1:

CULTURA I LLENGUA, aspectes de la nostra llengua i recomanació d'un llibre.

a 1/4 de 2:

EL CANT DEL LORO, qualsevol semblança amb la realitat és pura coincidència.

a 2/4 de 2:

ETS UN BAFLE, programa de participació dels oients amb música i endevinalles...

a les 2:

INFORMATIUS DE RÀDIO SIÓ, total la informació del que passa a Agramunt i a la Ribera. Informació general, política, cultural i esportiva.

a 2/4 de 3:

PROGRAMES NO SETMANALS:

GENT AMB TEMA, un programa que vol acostar la gent d'Agramunt que són protagonistes d'un tema.

LITERATURA CATALANA, història de la literatura.

PAGESIA, converses amb Lluís Pons sobre el que era la pagesia abans.

ARA JAZZ

L'estatge provisional de RÀDIO SIÓ, en el que locutor, control i redacció, són en una mateixa petita estança.

Ràdio Sió és la nostra emissora, la vostra, l'emissora municipal d'Agramunt i la Ribera del Sió; la veu del poble adreçada al poble.

Després de les diferents emissions portades a terme pels membres del Grup Escènic en les dues passades festes majors, hem arribat a fer real la idea de muntar una emissora a la vila.

Actualment formem Ràdio Sió una colla de persones algunes de les quals pertanyen a d'altres entitats de la vila. El nostre objectiu és fer ràdio, una ràdio familiar a tots nosaltres, vilatans i convilatans, que contribuïxi a la cultura del nostre poble, que ens uneixi de debó i ens diverteixi, per què no?

Carta a la Redacció de Sió

(Traduït del castellà)

En primer lloc voldria agrair-vos la vostra amabilitat en publicar l'escrit que us vaig enviar i a la vegada també aclarir alguns errors, suposo que d'impremta, que aparegueren a la publicació. On jo hi deia "posant la seva mirada" s'hi ha posat: "posant la meva mirada"; i aquest altre que ja és més important per a l'exacta comprensió del text: on jo hi vaig posar "superar un concepte d'ètnia" hi posa, "superar un concepte d'ètica"; per tot l'altre la traducció em sembla correcta.

Per altra part, i potser que sigui aquest el vertader motiu d'aquesta nota m'agradaria, amb el vostre permís, comentar el meu punt de vista d'aquesta postura vostra respecte a la reiterada negativa de publicar a SIÓ, cap escrit que no sigui en català. La meua manera de veure l'argument vostre que és la única publicació en català no té molt pes, per dir-ho això, però a més, no és exacte que sigui així; el que realment ocorre és que a Agramunt no hi ha cap altra publicació ni en castellà ni en català, és a dir SIÓ és la única publicació i negar la participació en ella als castellano-parlants que puguin desitjar fer-la no és cert un gest de generositat per la vostra part. Que ho escriguin en castellà, direu, i ja els ho traduirem nosaltres; bé, pitjor podria ser, podria ocórrer que no admetéssiu sinó els escrits de primera mà en català.

Aquí em ve a la memòria un escrit del Sr. Viladot dels temps predemocràtics que em va agrair molt, tant que vaig estar pen-

sant en enviar-li una nota de felicitació; acabava dient més o menys això: "no anem ara, nosaltres catalans, a cometre amb la comunitat castellano-parlant d'Agramunt, amb la seva cultura, amb la seva llengua, el mateix pecat que amb nosaltres va cometre la dictadura", tant, em va agradar, repeteixo, que el vaig usar com a bandera cada vegada que em trobava amb persones incapaces d'entendre el tema amb criteri ampli i actitud serena.

Jo, que escolto tot el món, sento dir al Sr. Barrera una i altra vegada que Catalunya no és culpable i en els termes que ell usa li dono la raó, però s'ha de reconèixer que el fet ètnicament brutal de la immigració massiva va existir, és aquí per assumir-lo entre tots i va ésser possible gràcies a la burgesia catalana (1) i a la pobresa congènita de les altres regions.

Així, ningú és culpable i tots han estat culpables, el terratinent del sud i el burgés català i també, com no, el govern de la dictadura. Però qui no és culpable de cap manera són (o més bé, som) els propis immigrants que d'alguna manera han contribuït amb el seu esforç i amb el seu treball a construir la Catalunya d'avui (i perdó per això que sona a reiteratiu). Podeu creure que comprenc el vostre desig de fomentar la llengua catalana, el característic, el català ensuma, de recuperar el temps perdut, em sumo amb agrat a aquest desig, però de cap manera el desig de catalanitzar-ho tot, de forçar les coses, temps vindrà en què ja no neces-

sitareu aquest treball i d'aquest esforç tan... d'alguna forma comovedor que ara porteu a cap, però mentrestant, som alguns que no volem ser "catalanitzats"; no volem ser "fumigats" amb el català, volem assumir i de molt bon grat tot allò que d'una manera espontània i natural va guanyant la nostra sensibilitat, que no és poc, i endemès és l'únic que cala fonament en les persones.

En cert sentit, no m'ho prengueu a mal, crec que no penseu en quant el català sinó en el formal, no en l'essencial i presumixo que és aquí on treieu la conclusió que publicar a SIÓ escrits en castellà, trenca l'estètica de la revista.

I no voldria cansar-vos més, només si de cas, recordar-vos que existeix un vocable pel que sento vertadera predilecció, se'n diu harmonia; harmonitzar l'empenta i realització de tot el català amb el respecte i amor que ha de merèixer als nostres ulls el castellà seria, a la meua manera de veure, el vertader encert, alguna cosa així com tornar a trobar el més segur i autèntic accent.

Cordialment,

Francisco Tobajas (Cambrils)

(1) Jo que en certa manera he viscut aquest fet, sé molt bé que moltes persones de les que van venir a Catalunya no ho van fer perquè sí, sinó que d'una forma o altra van ésser cridades o portades, de manera que va ésser la pròpia expansió econòmica de Catalunya el que ho va fer possible.

Nota de la Redacció

- 1r.— SIO es redacta totalment en català perquè la seva intenció és la d'apropar tots els seus lectors a Catalunya, d'integrar-los profundament, no pas de discriminar-los.
- 2n.— Apropar tothom a la llengua d'un poble és apropar-los a la seva essència. La llengua és la forma de pensar d'un poble, de sentir i de viure. Les cites d'autoritat en aquest sentit podrien ser moltes des de l'Unamuno a Bartres passant pels psicoanalistes, antropòlegs i sociòlegs més insignes. La llengua és l'eina capaç de seduir les persones per a la vida 'un poble.
- 3r.— Catalunya és la seva llengua. Sense la llengua Catalunya seria una "província" més de l'Estat Espanyol.
- 4rt.— La llengua, per tant, és el nostre fet diferen-

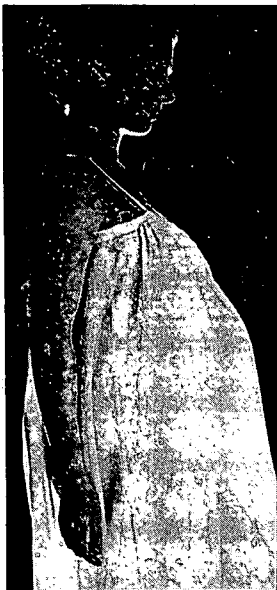
cial: històric, social, familiar, literari, etc.

- 5è.— La reivindicació del català acabarà quan Catalunya assoleixi el lloc a què aspira: a ser una nació amb ús indiscriminat d'autodeterminació. Més clar: l'ideal, confessat o no dels catalans, és assolir un Estat Català. Aquesta utopia és la que ens mou. Un poble sense utopia és un poble mort.
- 6è.— En aquesta utopia hi són compreses, d'una forma conscient o no, totes les persones que viuen i treballen a Catalunya. La dinàmica d'aquesta utopia només necessita temps i pau.
- 7è.— Com ha dit el professor doctor Heribert Barrera durant la darrera campanya electoral, és absolutament lícit que Catalunya, en tant que nació, aspiri a tenir el propi estat.

CENTRE
DE PREPARACIÓ
AL PART NATURAL

●
«NÉIXER»
●

CLASSES DONADES
PER
ELENA BERNAT
MATRONA TITULAR
DE LA SEURETAT SOCIAL
D'AGRAMUNT

Per informació:
Tel. 39 08 68

CASES unifamiliars en venda a Agramunt

(de PROTECCIÓ OFICIAL - Exp.25-1-0021-83)

Garatge de 90 m², 4 habitacions, bany, aseo,
70 m² de terrasse, cuina ben acabada i
menjador amb llar de foc.

Són a l'Avinguda Col·legi Nou. El preu és semblant
al d'un pis i tenen facilitats a llarg termini
amb interessos de l'11 %

Demaneu més informació, val la pena

Promotor: FERGO, S.A.
Constructor: RAMON OLIVA
Telèfon 39 02 71
PREIXENS

Venda de tot tipus d'extintors
(domèstics, d'indústries, de cotxes, furgonetes, camions, etc.)

Càrrega i recàrrega

Revisions (cada 5 anys)

Pressupostos per a instal·lacions de detecció d'incendis sense compromís.

EXTINTORS ORFEO

Delegació de Lleida-nord
Àngel Jubete Tel. 39 03 52
Urb. «Verge del Socors» n° 3.

¡INFORMEU-VOS!

QUÈ SÓN ELS SERVEIS SOCIALS DE BASE?

Els Serveis Socials de Base són un conjunt de serveis i activitats que tracten la problemàtica social d'una àrea territorial determinada: a nivell individual, familiar, de grup i de comunitat.

Un dels objectius d'aquest servei és aconseguir una sensibilització i promoció social en tota la població.

Aquest treball es porta a terme per mitjà d'un equip format per un assistent social i un educador de carrer que es troben cada dimecres de 10 a 1 a l'Ajuntament d'Agramunt.

A nivell global, la funció de L'ASSISTENT SOCIAL és:

— El coneixement de la realitat social de la comarca.

— La planificació i execució de programes socials que responguin a necessitats de la població.

— L'atenció individualitzada: informació i orientació de recursos socials i recolzament psicològic a les persones que ho necessitin.

— La coordinació amb tots aquells serveis socials especialitzats com són els serveis de sanitat, d'ensenyament, justícia, etc.

i la de l'EDUCADOR DE CARRER:

— Incidir en aquells casos, on es pugui sospitar que darrera hi ha qualsevol problemàtica familiar que pugui afectar el nen o l'adolescent.

— El contacte i coordinació amb grups i entitats que realitzin tasques educatives, culturals, esportives per una integració social de l'infant adolescent.

— Contacte i coordinació amb els delegats de llibertat vigilada del Tribunal de Menors.

Gent, fets, coses...

RIU I PASSEIG

Quant de temps que no ho vèiem! Fa molt temps que no podíem contemplar el nostre riuet SIÓ, en passar fregant la vila, tan gojós i xiroi com ara. Les darreres pluges l'han revifat traient-lo d'una letargia llarga i pesadora, fent que l'aigua s'esmunyi llit avall amb un clapoteig ben perceptible i rítmic, d'aquests que fan venir son. Una aigua relativament clara, neta i transparent com un mirall que, juntament amb la neteja a fons duta a terme recentment pels components de la brigada municipal, fan encara més agradable la visió, especialment en tot el tram que coincideixen riu i passeig, originant un agermanament tan subtil i d'extraordinària finesa, que hom li és difícil imaginar-se l'un sense l'altre.

Més d'una persona, en alguna ocasió, s'ha valgut de renoms, de vegades no massa escaients, per a referir-s'hi. Un dels quals, i potser el més corrent i adequat, ha estat anomenar-lo riu Sec; fent honor a la seva manca total d'aigua durant la major part de l'any.

L'absència de tan preuat líquid comporta un fort emmagatzematge de tota mena de brutícia en el seu curs i, poc a poc, va esdevenint un cau d'escombraries i de males olors; cosa que les pluges d'enguany, en col·laboració amb els treballadors de l'Ajuntament, han tingut cura d'esbandir amb molt d'encert.

Com tots els rius i riuets, el SIÓ, és de suposar que compta amb una història densa, farcida d'esdeveniments importants; una història que avui resta immersa i silenciosa en el seu si, de la qual n'han arribat algunes espurnes testimonioses a les successives generacions a través de tot allò que ha romàs escrit i, que, per tant, s'ha anat trametent d'una generació a l'altra.

No hi ha dubte, doncs, que temps enrera hagi estat un element clau amb un elevat rau de protagonisme en la vida de tots els poblets que el voregen. Qui no ha sentit parlar d'aquella gran riuada...?

Amb l'evolució constant d'avui dia, si no es pensa seriosament posar-hi remei, els rius estan condemnats irremissiblement a desaparèixer com a tals, posat que els productes contaminants vessats augmenten, no tan sols en quantitat, sinó també en poder verinós. Vist això, ens podem imaginar el fet anecdòtic del professor de geografia que explica als alumnes què és un riu tot dient —És el lloc on abans hi passava un corrent natural d'aigua que anava a desembocar...

Sigui com sigui, i malgrat tot, a Agramunt i comarca continuarem tenint SIÓ, i seguirem contemplant-los junts, de bracet, com dos enamorats, amb el passeig; fins a l'indret d'acomiar-se, prop del pont, on fa anys, amb motiu de canalitzar-lo, es quedà guerxo, és a dir, li feren perdre un ull.

A.PONSA

Demografia

Mes de maig 84

NAIXEMENTS:

Gerard Fontanet i Eroles, dia 25

MATRIMONIS

Joan Dalmau Fontanet i

Mª Àngels Fernández i

Fernàndez, dia 12

Jaume Ramon Caballol i

M^a del Remei Solans i

Antonijuan, dia 26

DEFUNCIONS

Maria Morgades i Ortiz, 53 anys, dia 29 abril

Bonaventura Reig i Fàbrega, 89 anys, dia 25 maig

Rosalía Garriga i Tugues, 72 anys, dia 29 maig

Salvador Saboya i Camp, 86 anys, 31 maig

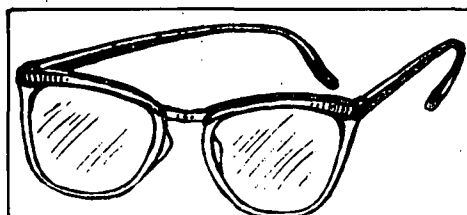
Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE MAIG

Dia 1.....	3,2 l/m2
Dia 6.....	6,2 l/m2
Dia 14.....	34 l/m2
Dia 15.....	7 l/m2
Dia 16.....	7,3 l/m2
Dia 17.....	5 l/m2
Dia 18.....	8,2 l/m2
Dia 22.....	23 l/m2
Dia 23.....	0,5 l/m2
Dia 24.....	5,4 l/m2
Dia 25.....	0,7 l/m2
Dia 26.....	10,6 l/m2
TOTAL.....	111,1 l/m2

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES DE MAIG

Màxima del mes	24º dia 5
Màxima del mes	4º dies 10, 11, 12, 13 i 23
Oscil·lació extrema mensual	20
Mitja de les màximes	18'967
Mitja de les mínimes	7'516
Mitja de les mitjanes	13'274
Mitja mensual a les 8 hores	10'870

OPTICA AGRAMUNT

GABINET DE LENTS DE CONTACTE

absolutament garantitzades
Proves gratuïtes i sense compromís

Montures, Vidres graduats i de sol de les millors marques:

Ives Saint Laurent Nina Ricci
Rai-Ban Indo Sil Houette
Diane de Carlo Pertegaz
Paula Belle Fiorucci

BRÚIXOLES TERMOMETRES
BAROMETRES ALTIMETRES
ESTACIONS
METEOROLOGIQUES
LUPES i CONTAFILS
Piles d'aparells de sords

Optic Diplomat:
JOSEP ESTEVE

C/. Angel Guimerà, 14
Telèfon 39 02 60

AGRAÏMENT

A la vila d'Agramunt
antiquíssima i Senyorial
des de les pàgines de Sió
un salut cordial.

— Salutacions també
a aquest diari aimat
ja que des de fa molts anys
amb fruïció l'he fullejat.

Continuant poder-ho fer,
espero per molt temps,
ja que tots els escrits que porta
em semblen molt fermes.

Et desitjo llarga vida
per informar els llegidors forans
i així d'igual manera
ho faràs pels Vilatans.

Recordo aquells Firals
tan plens d'animació
i que feien d'Agramunt
la Capital del Sió.

Des de jovenet a Agramunt
el meu pare em portà
a comprar-hi porquets
que em deia «són per engreixar».

Em recordo també
de Ca l'Espuellà
on uns grans troncs d'alzinerà
al carrer feien cremar.

També donava goig d'admirar
aquells grans balls de Fira
que començaven al matí
i continuaven tot el dia.

La gent gran tampoc parava
seguint amunt i avall,
recorrent tot el Firal
per comprar alguna mula o cavall.

Avui dia tot és mecanització
a la vila d'Agramunt,
no obstant això
segueixen endavant i els cors amunt.

Libori Fitó i Calderó

LES PETITES I INDEFENSES VÍCTIMES

En un poble anomenat Agramunt
molts coloms hi havia
i tots en un munt
alegraven aquell dia.

Però un dia la desgràcia arribà
algú que no els volia
els va haver d'enverinar

De què serveix ser cruel a la vida
ja que tots podríem disfrutar
amb goig i alegria.

Coloms coloms hi havia
però ja no h'hi ha,
que ens han fet ells a nosaltres
per a haver-los de matar.

Som uns cruels, és veritat
un animal que Déu ens dóna
no l'hem pogut aguantar,
i menys cada dia n'hi ha.

Uns colomets blancs,
que alegraven la vida,
un home emmascarat
a tots els ha enverinat.

Núria Bonet Santiveri, 13 anys

Llogaria un pis pel mes d'agost
(posiblement més temps). Moblat amb l'estricta
necessari, per un matrimoni
Planta baixa o 1er. pis
Hermenilg Grau Simon
24 Rue Charles Lorilleux Tel. (1) 16-7759303
92800 Puteaux (Francia)

GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

Oficis, Festes i Costums

LA VISITA DEL REI ALFONS XIII

Al setembre de l'any 1929 va finir la dictadura del general Primo de Rivera. El 30 de gener de 1930 es va formar un nou govern, també dictatorial, presidit pel general Dàmaso Berenguer. Això succeïa en plena monarquia i aquell 1930 el rei d'Espanya S.M. Alfons XIII va visitar diferents poblacions de Catalunya i entre les de la província de Lleida la nostra vila d'Agramunt.

La visita del sobirà a casa nostra va ser el 23 o 24 de maig d'aquell 1930, perquè «La Vanguardia» del dia 25 portava unes fotos de la nostra plaça de l'Església quan el rei hi feia entrada, i en una altra quan la nena Agnès Palou, al replà de les graus del temple, feia ofrena d'un ram de flors al monarca.

El cotxe que anava el Rei va ésser el primer d'arribar i després de saludar les autoritats locals, el Rei, home de cama lleugera, s'encaminà tot seguit cap a la plaça major. El cotxe en què viatjava el general Berenguer es va retardar i en no trobar la colla enlloc es va parar al mercadal. El general, preocupat, va veure un home que es passejava per allí a la cantonada de cal Bergués, era el vell Bessonet, l'avi de cal Jovell, que es deia Josep. A ell es va dirigir i li preguntà: «¿Por dónde han ido? ¿Por dónde van?» El Josep, tranquil i seré, aixecant el braç i estirant la mà tot signant-li carrer avall li contestà: «Per ací baix...» un vianant que presenciava aquella escena digué al Jovell: «Ja sap amb qui et jugaves els quartos? Aquest és el general Berenguer, el cap del govern». El Josep, trempat, li replicà: «No hi tinc res a dir, ara bé, si ell és general, jo sóc jo...»

Camí de la plaça es van escoltar visques al Rei, però sense cap desmesura d'entusiasme, més aviat hi havia fredor i en les pauses s'escoltava algun visca a la llibertat. En Josep Jou i Bertran, que es trobava prop, va llençar un clam demanant llibertat i amnistia per als presos polítics. El Rei prou ho devia sentir.

A la plaça un sagalet es va entrebancar entre les cames de la comitiva, el Rei el va veure i l'agafà pel braç i tot fent-li una carícia li preguntà com es deia, el nen va contestar que s'anomenava Alfons i el Rei li feu obsequi d'un duro de plata, que llavors era moneda corrent. El sagal no hi va veure de content i s'esmunyí saltant i brincant com un cadell. Van dir que aquell noieta era d'un poble de Ribera amunt.

Pocs dies abans de la visita reial a Ca la Vila s'adonaren que els serveis higiènics de l'edifici eren molt rudimentaris i per tal de no fer el ridícul si algun dels personatges visitants havia d'utilitzar-los, encarregaren un wàter el Joanet del Calderer —Joan Solé— que tenia l'establiment de ferreteria i fontaneria al carrer de Sió, nº 24, on encara perdura a càrrec del seu nebot i successor en Joan Recasens.

Aquell viatge per terres de Catalunya, aquell contacte amb la gent del poble, franca i senzilla, devien ser pel Rei un bon relax. A la vegada ell que era un bon observador, devia adonar-se de la falta de caliu i entusiasme, com un presagi del pervindre que li esperava.

En aquells gravats de «La Vanguardia» es veu el Rei i tot l'acompanyament i també les autoritats locals, entre elles el

senyor Josep Gassó, que era l'alcalde, i el senyor Ramon Viladàs, persona també de relleu en la política local. A primera fila i prop dels esmentats agramuntins, hi ha un militar que sembla ésser el senyor Eladio Lucas, capità de la Guàrdia Civil que durant uns anys va ser el Comandant de Lloc d'Agramunt.

Allí a la plaça veiem el Rei amb el cap enlairat, té la mà posada al front, amb gest d'admiració, com si volgués capir amb la seva mirada aquell conjunt tan meravellós. Crec de debó que el nostre monarca devia quedar sorprès, les pedres velles de Ca la Vila, la bellesa del portal de l'església, tot un munt d'història muda que parla replegada allí. Llavors sí que endevinava que havia entrat a la plaça major, bonica resclosa, porticada, singular i humil, però senyora, per a mi única.

En una altra foto i seguint els passos del Rei, al replà de l'escala del temple, s'hi veuen mossèn Pere Viladàs i mossèn Joan Pons, els dos capellans de relleu i fills d'Agramunt. I també mossèn Ramon Solé, que va exercir un munt d'anys a la nostra parròquia. En aquell replà i envoltada pels tres ministres de l'església, la nena de cal Palou, la petita Agnès, feu ofrena al Rei d'un formós pomell de flors.

A la plaça formava una petita escolta de gent del poble, membres d'«Acció Patriòtica», organització que s'havia fundat quan el Directori de Primo de Rivera.

El Rei i la comitiva entraren a visitar el temple i sobretot la capella del Socors i el seu altar, on estava entronitzada la nostra Patrona.

Em deia l'amic Lluís Pons i Serra que li havia explicat mossèn Ramon Puig, capellà de la nostra parròquia en aquells temps, que la policia d'escolta del Rei, prèviament a la visita, havia fet un minuciós escorcoll arreu de l'església i particularment a la capella del Socors, tan meticulós que fins i tot van mirar sota el mantell de la Mare de Déu. Aleshores la imatge de la nostra Patrona anava vestida i sota la roba bé s'hi podia haver amagat una bomba. En aquells moments el país no estava gaire assossegat i totes les precaucions eren necessàries.

Després de visitar l'església el Rei i tot l'acompanyament van pujar a la casa de la vila, allí es va fer la darrera cerimònia i el Rei es va acomiadar del poble.

Desconec els motius d'aquella excursió del monarca a les nostres terres, però em faig la següent consideració: en aquells temps i circumstàncies jo comptava 23 anys, pel que veia i llegia, per l'ambient que es respirava, el Rei s'havia adonat que havia viscut molt d'esquena al poble, allunyat de tot contacte amb ell. Devia veure que el país li fugia, que ja se li havia fet fosc, però així i tot provava l'últim intent.

Així deixo aquest breu reportatge de la visita a casa nostra de S.M. el Rei Alfons XIII, després d'haver escorcollat i regirat la memòria, recordant el fet amb amics de la meua edat i de més grans i tot. És possible que m'hagi escapat alguna cosa, si és així perdó, però l'essencial hi és tot.

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER · BOSSES DE PLÀSTIC · TRANSPORTS

CTRA. TÀRREGA, s/n. ✉ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☎ CONSIST

AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

Ferreteria

MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

Rellotgeria i Armeria

Josep Pla

Ofereix als seus clients i amics
el seu nou establiment
traslladat a la

Plaça de l'Om, 1

Tel. 39 03 06

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

**Cooperativa
Agropecuària
de Guissona**

Tel. 550000 (14 línies)

GUISSONA

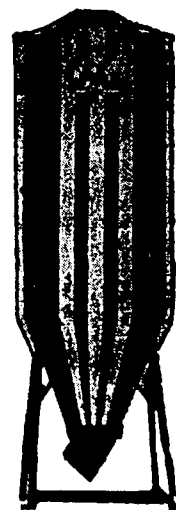
Pinsos Compostos

**Escorxador general
Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

amenitats

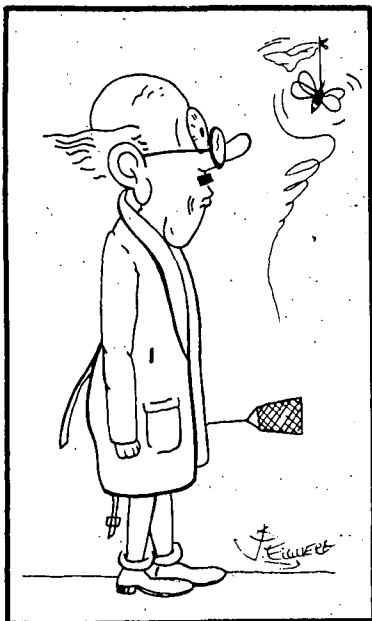
(Coordina,
Rosa Mari Sera)

REFRANYS DE TOTA MENA

- Qui té més per callar, més parla.
- Qui oli remena, les mans se n'unta.
- Si als trenta anys no saps i als quaranta no tens, agafa un cabàs i vés a collir fems.
- De tot s'ha de pagar l'aprenentatge.
- Qui no plora, no mama.
- Qui té el rellotge avançat, sempre fa tard.

ENCARA QUE ES VEGIN IGUALS,
AQUESTS DOS DIBUIXOS
TENEN UNS DETALLS DIFFERENTS.
BUSQUEU-LOS!

¡EVITEM ELS BARBARISMES!

Incorrecte
Aquestes terres s'han d'abonar
M'agradaria visitar uns astilleros
Aquest jersei s'ha apollilat
És un bailari molt famós
Em vindria de gust un caldo
M'ha regalat una bandeja de plata
Aquest sol calenta molt
Avui en el ple, hi seran tots els concejals
Estic llegint un llibre sobre les creuades
Ens trobarem al cruse dels dos camins

Correcte
Aquestes terres s'han d'adobar
M'agradaria visitar unes drassanes
Aquest jersei s'ha arnat
És un ballari molt famós
Em vindria de gust un brou
M'ha regalat una safata de plata
Aquest sol escalfa molt
Avui en el ple, hi seran tots els regidors/consellers
Estic llegint un llibre sobre les croades
Ens trobarem a l'encreuament/la cruïlla dels dos camins

NUMEROGRAMA

	+		+	3	+		=	50
+		+		x		+		
2	x		x		+		=	50
+		+		x		+		
	+		x		-		=	50
+		x		-		+		
	+		x		+		=	50
=		=		=		=		
50		50		50		50		

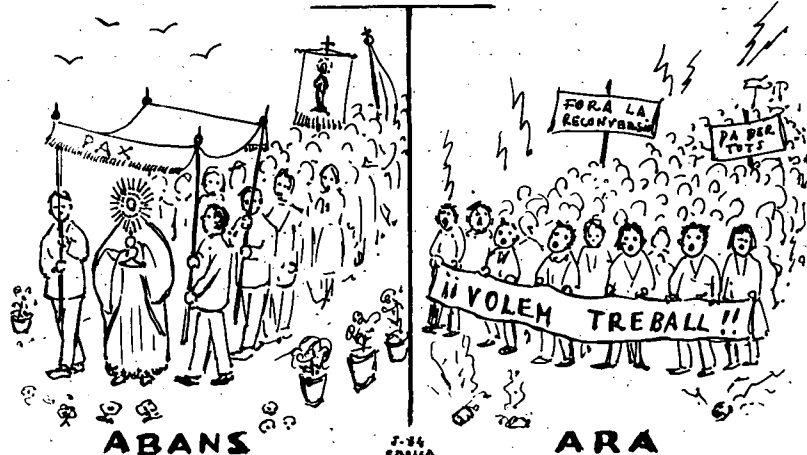
Col·loqueu en les casetes en blanc les xifres necessàries per obtenir els resultats corresponents.

- Solució -

		50		50		50		50
		=		=		=		=
50	=	8	+	8	x	8	+	8
		+		-		x		+
50	=	8	-	8	x	8	+	5
		+		x		+		+
50	=	8	+	8	x	8	x	8
		+		x		+		+
50	=	4	+	8	+	8	+	8

ACUDIT

PROCESSÓ

Electricitat

Jaume Amedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos

AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA

Articles de Caça i Esport

Esteve Plagues

ELECTRODOMESTICS

Representant de les Màquines de Cosir

ALFA I REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 39 02 61

Fruites Serra

JOGUINES

OBJECTES

REGALS

l'Ultima Novetat

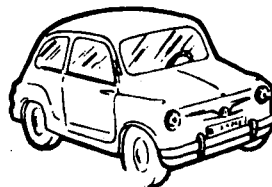
Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

FUNERARIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 Pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, s/n. AGRAMUNT

INDUSTRIES PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Polígon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

II TORNEIG DE FUTBOL-SALA VILA D'AGRAMUNT

El passat dia 12 de maig, començà el «II TORNEIG DE FUTBOL-SALA VILA D'AGRAMUNT» amb la participació dels equips:

AUTOCARS TORRES, BLANC I NEGRE, BUTSÈNIT, CELLER SANT JORDI, CONSIST, CRICH, DESTRALERS TEAM, EDEN KIPS, ELS BARRUFETS, GIMNÀS GÈNESI, J. MARTORELL, S.A., KRAC'S, MOTOS BOBET i XAUXA FRANKFURT DEL SIÓ.

Com podem comprovar el nombre d'equips participants en relació al primer Torneig que se celebrà l'any passat quasi s'ha duplicat; fet molt positiu per aquest esport a la nostra vila.

En el moment de lliurar aquesta crònica, es porten disputades dues Rondes d'aquest Torneig i la Classificació General és de la següent manera:

DESTRALERS TEAM, AUTOCARS TORRES i BUTSÈNIT 4 punts; CONSIST, MOTOS BOBET, GIMNÀS GÈNESI, BLANC I NEGRE, EDEN KIPS i XAUXA FRANKFURT DEL SIÓ 2 punts; i J. MARTORELL, S.A., KRAC'S, CRICH, ELS BARRUFETS i CELLER SANT JORDI 0 punts.

La taula de golejadors l'encapçala en Francesc Xavier Escolà (DESTRALERS TEAM) amb 5 gols, seguit de Maximí Saiz (XAUXA FRANKFURT DEL SIÓ) amb 4 gols i els segueixen empatats a tres gols, l'Albert Solà (AUTOCARS TORRES), Josep Figuera (CONSIST), J. Carles Escolà (DESTRALERS TEAM), Ramon Ribera (GIMNÀS GÈNESI) i Joan Farré (MOTOS BOBET).

Xavier Cots

ELS COLS I CABRERA, SENYORS DE CONCABELLA

Un escamot de genets empolegats arriba al galop, tot i pensant en l'agradable ombra freda que els protegirà dins el castell de Concabella. El sol implacable de l'estiu els ha perseguit, impertinent, durant tot el camí. Els genets vénen d'acomplir una missió, que els ha encomanat el feudal: cobrar els impostos dels pagesos del racó més allunyat del territori «protegit» pels Cols i Cabrera. Les bèsties passen a l'estable i el cap de colla passa directament a donar comptes al feudal.

— Senyor, aquest any la collita ha estat bona per tot arreu. No hem tingut tanta dificultat per a cobrar la plata que us correspon.

— Això em plau. Ara podeu reposar. Prepareu-vos per a la sortida del vespre.

— Sí, senyor, ja ho tinc present. Us hem de portar la Rita de cal Mèlic de Ratera, que es casa demà passat. Ja està avisada que ha de venir ben rentada, ben vestida i ben perfumada.

— A veure! Aquestes damnades pageses són més estretes que la canya del blat! Ara que jo, si convé, la violència!!

— L'advertirem com cal, senyor.

La mà del feudal; en Cols i Cabrera, s'aixeca en l'aire, dominant-lo. El cap d'escamot baixa la testa, humil, sotmès al pes d'aquella dominadora. El cap d'escamot deixa les bosses plenes de monedes de plata als peus del feudal i es retira. Al pati del castell l'esperen els seus homes assedegats. Se'n van a fer un trago d'aigua i a penjar les armadures, que són feixuges. Els pagesos no poden revoltar-se perquè els escamots del feudal els matarien: són homes que tenen per ofici les armes.

El poder que tingueren els Cols i Cabrera podem medir-lo per la grandària del seu castell. Té de perímetre uns cent metres. Alçada uns deu metres. Murs de carreus de pedra que han aguantat xafecs i insolacions, freds i neus, salts tèrmics i càstigs edílics durant segles. L'entrada principal del castell era a Llevant. Arcada grandiosa rematada amb una gran llosa esculpida amb l'escut nobiliari dels Cols i Cabrera. Aquesta joia en pedra fou robada durant la darrera guerra

civil espanyola. La façana de Llevant té tres balcons, que arrenquen a uns tres metres d'alçada. A Ponent dos amples finestrals d'aspecte renaixentista, amb marcs adornats amb motius esculpits en relleu en la pedra: flors, animals i caps humans. A Ponent també, una torre quadrada i sòlida: sembla talment com si el cos del castell hagués donat una passa endavant.

Els Cols i Cabrera tingueren, doncs, un poder gran que els permeté de bastir-se un castell gran.

La memòria dels Cols i Cabrera perdura naturalment en el cap de tots els actuals habitants de Concabella, que han rebut dels seus avis, per tradició oral, una idea de qui era i com es comportava un feudal, però també en l'església, on sota una llosa de pedra gravada reposen els feudals, senyors de Cols i Cabrera.

Poc podien imaginar els feudals que allí reposen, que el seu castell imponent arribaria a perdre la teulada; que es desfarien els escamots d'homes armats que sempre foren fidels al seu servei; que es colgaria de terra la bassa situada a Ponent, davant del castell i que acumulava l'aigua per moure el molí situat a Ratera, mitjançant la Sèquia molinal; que la llosa del seu escut, la joia de la façana del castell i l'admiració del visitant, hauria de ser arrencada i expoliada. Ben segur que, en vida, ho haurien privat ni que fos a còpia de la sang de mil escamots de soldats, ni que fos amb l'acció armada personal i directa del mateix feudal. Des de sota de la llosa necrològica sembla, però, que el feudal ha reaccionat ben altrament de com cabia suposar: no s'ha immutat, s'ha quedat indiferent davant de la mateixa expoliació del seu castell. Increïble! Sembla que ara «passa» ja d'aquestes accions i mètodes que, és natural, ell també practicava. Sembla que el seu mal, no vol soroll. Ara sembla dormir o està, potsers, pensatiu, entretingut amb el record de les hores divertidíssimes, malgastades en exercir el seu dret de cuixa.

Una bonica volta gòtica cobreix la capella on reposen els Cols i Cabrera. Està rematada per una bellíssima clau de volta: pedra rodona que actua també com a fanal en les llargues nits de solitud dels nostres feudals. Els acompanya. En ella, reposadament, tres cabres peixen entre unes cols. No tenen realment pressa per a menjar-se-les. Saben, d'altra banda, que els senyors de Cols i Cabrera no aprovarien aquesta acció.

Ramon Ribalta i Ribalta

L'Ajuntament informa

OBRES PÚBLIQUES I URBANISME:

El passat dia 25 de maig es va fer un Ple Extraordinari per a decidir el pressupost d'Inversions de l'exercici de 1984, el qual quedà aprovat de la següent manera:

INGRESSOS

Contribucions especials	4.466.832,—
Subvencions i aportacions	5.997.000,—
Crèdit	13.436.903,—
TOTAL	23.900.735,—

SORTIDES

Pavimentació carrer Firal	3.358.488,—
Pavimentació carrers Sant Joan i Forn	691.023,—
Pavimentació corriol del Forn	98.207,—
Pavimentació Pas de Ronda	98.207,—
Construcció de 28 nínxols	508.654,—
Cànon 83, aigua Passeig 2ª Fase	5.065.901,—
Cànon 82, adicional sanejament Puelles	3.855.536,—
Mobiliari Ajuntament	2.000.000,—
Redacció projectes	2.200.000,—
Adquisició Casal Agramuntí	4.660.754,—
Variació obra zona Nord, 1ª Fase	665.649,—
Ràfec Ajuntament	675.210,—
TOTAL	23.900.735,—

En el Ple Ordinari celebrat el mateix dia, es va decidir contribuir a les despeses de la Junta Expectant del canal Segarra-Garrigues amb una aportació econòmica de 30,— Ptes. per hectàrea. Tot això referent al terme Municipal d'Agramunt.

En el mateix Ple es va decidir l'adquisició de 50 paperes, quinze de les quals estan subvencionades per la Generalitat. Una vegada estiguin en poder de l'Ajuntament, es col·locaran pels diferents carrers i places de la Vila. Esperem que de les mateixes se'n farà un bon ús i que la seva col·locació servirà per a tenir el nostre poble una mica més net. És per això que agraiem la col·laboració de tots els ciutadans.

GOVERNACIÓ:

Es mantenen contactes periòdics amb els diferents batlles dels pobles de la Ribera de Sió a fi d'anar creant les condicions necessàries per a donar un caire oficial a la nostra comarca.

D'aquests contactes n'ha sortit una primera iniciativa i és la de crear una oficina a Agramunt de serveis socials que tindria abast per a tota la comarca. Els assistents socials d'aquesta oficina també es desplaçaran, periòdicament, als diferents pobles de la Ribera.

Oportunament es va convocar a concurs l'adjudicació del servei de bar de les piscines. Passat el temps assenyalat per la presentació de sol·licituds i havent-s'hi presentat un sol concursant, s'ha procedit a l'adjudicació definitiva d'aquest servei al Sr. Manuel Hernández i Vázquez.

Per altra banda i després de veure la necessitat de comunicació i localització ràpida entre les oficines, policia municipal, brigada i d'altres serveis, s'ha adquirit una emissora i quatre aparells de ràdio telèfon. Aquesta emissora també pot posar-se en contacte directe amb el Parc de Bombers de Cervera.

CULTURA:

En aquest mateix Ple s'ha acordat sol·licitar la legalització a la Generalitat de l'Emissora Municipal i que actualment, com tots sabem, ja funciona cada dissabte.

El dia 1 de juny es va procedir a la firma definitiva i davant notari de l'Escritura de Cessió del Casal Agramuntí.

A l'acte hi eren presents, per part de l'Ajuntament, el nostre Batlle i, per part del Casal, tots els components de la Junta Liquidadora.

Després d'aquest acte, l'Ajuntament ja és propietari definitiu dels béns del Casal Agramuntí a la vegada que ha assumit, com a propis, tots els deutes que l'esmentada societat tenia el dia 1 de juny, deutes que s'aniran pagant paulatinament i segons els acords establerts amb els diferents creditors.

Ara i per part de l'Ajuntament, es començaran a fer els passos necessaris a fi de que el més aviat possible quedin els locals en perfectes condicions de funcionament i seguretat, encara que degut a la forta inversió que això suposarà el més probable és que s'hagi d'anar per etapes.

Aquest Ajuntament, després d'assabentar tot el poble d'aquesta definitiva notícia i comunicar que a partir d'ara l'entrada als locals del Casal Agramuntí és lliure per a tothom sense exclusions, també demana que els ciutadans de la nostra Vila en facin el màxim ús i que entre tots estiguem contents d'haver fet aquest pas.

LLICÈNCIES D'OBRES:

- Antoni Esteve i Ingla, connexió d'aigua potable al seu pis. Avgda. de Catalunya.
- Gabriel Ortiz i Xandra, connexió d'aigua potable per al seu terreny, C. de l'Institut.
- Joan Rovira i Aldabó, canviar finestres i fer l'aïllament de la casa Travessia de St. Joan.
- Joan Granados i Riera, allargar la terrassa de la seva casa. Avgda. d'Agustí Ros, 28.
- Jaume Ramon i Caballol, enrajolar cuina i cambra de bany en la seva casa. Ctra. de les Puelles.
- Manuel Pal i Casanovas, repassar teulada i netejar canaletes de la casa Parroquial. C. de St. Joan.
- Rosa Añé i Caballol, allargar els baixos de la seva casa. Corriol de la Sabateria.
- Col·legi de RR.MM. Immaculada Concepció, enrajolar terrassa i construir canaletes. C. d'Àngel Guimerà.
- Jaume Pintó i Batalla, arrebossar la façana de la seva casa. Raval de Puigverd.
- Rosa Mª Torres i Planes, per pavimentar els baixos del magatzem de la seva casa. Avgda. de Marià Jolonch.
- Benita Tugues i Pagès, rebaixar la vorada de la voravia enfront del garatge de la seva casa. C. dels Estudis Nous, 37.
- Rosa Mª Torres i Planes, per col·locar una reixa de ballesta en la porta del seu local comercial. C. del Sió, 36.
- Emili Torrents i Marquilles, col·locar una reixa de ballesta al seu local comercial. C. del Sió, 9.
- Antoni Zurita i Olmo, connexió d'aigua per al seu pis. Travessia de Vilavella.
- Pere Ignasi i Martínez, connexió d'aigua per al seu pis. Avgda. de Marià Jolonch, 8.
- Joan Castillo i García, connexió d'aigua per al seu pis. Av. Marià Jolonch.
- Hermenegild Domingo i Burgués, connexió d'aigua per al seu pis. Av. M. Jolonch.
- Marià Teruel i Matilde Antequera, connexió d'aigua per a la seva casa. C. Comtessa Aurembiaix.
- Joan Vilarasau i Molina, construcció d'una cuina en la seva casa. C. de la Germandat, 15.
- Ramona Fa i Monsó, reparació del terrat i sostre de la seva casa. Ronda dels Comtes d'Urgell.
- Gaspar Vicens i Teixidó, construir envans per aïllament en el local comercial. C. Àngel Guimerà.

— Francesc Tarragona i Potrony, construir un terrat al darrera de la seva casa, Ronda dels Comtes d'Urgell.

— Carme Trepal i Pla, arreglar el sostre de la tribuna de la seva casa, C. d'Àngel Guimerà, 34.

— Isidre Segalà i Mercè, reformar teulada i engrandir porta d'entrada del seu cobert, Agregat de Montclar.

— Andreu Novell i Cendrós, arrebossar paret mitjanera de la casa, P. de l'Església.

— Ramon Carulla i Castellà, arreglar la canalera del local comercial, Av. Jaume Mestres.

— Josep Jovell i Vila, arreglar la teulada de la seva casa, Ctra. de Cervera.

— Jaume Solé i Roset, construir paret de divisió al garatge, C. del Clos.

— Vicent Escolà i Cuñat, desmuntar un terreny, C. de les Eres.

— Gabriel Ortíz i Xandre, tancar un pati, C. Institut-Capella.

— Antoni Farré i Areny, cobrir terrassa interior amb plaques de plàstic, C. Ntra. Sra. dels Socors, 16.

— Josep Albareda i Gomà, obres interiors i ampliar porta balconera, Baixada del Mercadal.

— Ramon Bargués i Pla, per arreglar l'escala de la seva casa, C. dels Estudis Nous, 1.

— Jaume Samarra i Bernaus, arreglar teulada canviar bigues i posar-hi emmotxats, C. del Sió, 4.

— Ramon Badia i Bringué, reformar la cuina i el bany del seu pis, Travessia de St. Joan, 11.

— Ajuntament d'Agramunt, restaurar i acondicionar l'edifici de l'Ajuntament i una casa annexa, Plaça de l'Església-Xamfrà C. del Sió.

— Anna Fernández i Castro, addició d'una planta en la seva casa, Camí de les Planes.

— Mª Carme Cercós i Solé, obres interiors i arrebossar i pintar la seva casa, Raval de Puigverd, 6.

— Martí Ginestà i Villalta, fer un envà en la seva casa, C. d'Àngel Guimerà, 32.

— Carme i Anna Mª Barril i Ferrer, col·locar rètol adossat a la paret de la seva botiga, Av. de Marià Jolonch, 13.

ALTRES LLICÈNCIES

— Clàudia Morera i Solà, per instal·lar un baby de 7x7 m. des del dia 7 al 14 del proper mes de setembre.

— Ramon Padrós i Pasqual per instal·lar una xurreria del 6 al 14 del mes de setembre proper.

LLICÈNCIES DE GUALS

— Jaume Sanchix i Mas, placa de gual permanent al seu garatge, Avgda. de Marià Jolonch, 53.

NÍNIXOLS CEMENTIRI

— Josep Mª Ball i Armengol, adquisició del nínxol n° 80 de la Galeria de Sant Jordi del Cementiri Municipal.

— Rossend Puigarnau i Solé, col·locar làpida al nínxol n° 76 de la Galeria de Sant Jordi del Cementiri Municipal.

S'acordà adquirir plaques de números per col·locar als nínxols de la Galeria de Sant Jordi al Cementiri Municipal, amb càrrec al Pressupost Ordinari.

FACTURES APROVADES:

A Col·legi Oficial d'Enginyera Tècnica Minera, visat projecte sanejament a Les Puelles	13.050
A C.A.M.P.S.A. gas-oil calefacció Escoles	400.000
A Tresor. S. Social, assegurances mes de març...	211.225
A Ll. Fonoll, material enllumenat	10.681
Al mateix, material enllumenat públic de La Donzell	4.200
A Cia. Telefònica, quota connexió supletori a les Escoles Noves.....	11.000
A l'Exema. Diputació, anuncis al B.O.P.....	5.520
A l'Exema. Diputació, anuncis al B.O.P. 1983	8.550
A A. Viñals, alfals i palla Escorxador.....	5.575
A J. Barrios, plàstic	1.800
A Seresco, actualització P.M.H. 84	35.250
A J. Cluet, reparació claveguera Donzell.....	22.900
A F. Ros, lloguer local bombers mesos gener a maig	50.000
A P. Riera, gas propà Escorxador	5.600
A C. Casanovas, honoraris confec. assegs. socials mes abril.....	3.442
A Estació Servei, combustible vehicles de serveis...	8.161
A A. Balagueró, reparació xarxa aigües a Les Puelles	1.675
A I. Oromí, reparació moto servei aigua	1.410
A Super-Stak, material neteja Escorxador	588
A Transp. Bernaus, diferents encàrrecs	1.500
A Totcamp, material matar herbes	23.682
A Sociedad Gral. Autores de España, drets per ballada de sardanes dia 23-4-84	935
A Bayer Hnos, material oficina	252.565
A J. Padullés, reparació a la caseta dipòsits aigua ..	1.800
A Farmàcies Viladot i Esteve, receptes	2.831
A Farmàcies Viladot i Esteve, receptes	9.522
A D. Ros, material serveis aigües.....	4.713
A Cia. Telefònica, quota telèfon 39.08,43, mesos febrer i març	5.797
A Cia. Telefònica, quota 39.06,32.....	32.801
A la mateixa, quota 39.00,57	20.491
A Foment Mercat, quota mes maig.....	5.000
A «La Alianza», conducta funcionaris mes de maig,	21.250
A I.A.S.A. compra comptadors aigua.....	346.166
A I.A.S.A. compra comptadors aigua	16.292

L'Escorxador Municipal ha sofert un profund remodelatge.

Som a Riella

UNA ALTRA VÍCTIMA: EL PAGÈS

Per Guillem Viladot

La notícia més important, tot just començat aquest mes de juny («pel juny la falç al puny»), ha estat la fi de la protecció del blat, és a dir, que el blat serà de venda lliure obligada, o sigui que hom s'haurà d'espavilar per a trobar un comprador del seu gra.

Han completat aquesta notícia dues informacions més: la baixa del preu «oficial» del blat i la importació immediata de grans quantitats d'aquest cereal amb l'excusa de poder gaudir d'una millor qualitat de pa, com si el nostre no fos «europeu».

A mi, que només he fet de pagès l'estiu/tardor de 1938, però que em sento profundament vinculat amb la nostra pagesia, aquestes notícies em semblen literalment catastròfiques, de tal manera que m'arriscaria a dir que tot això, a curt termini serà l'enfonsada de la nostra pagesia, si més no en els aspectes damunt dels quals s'ha bastit fins ara.

Amb un cop d'ull a la manera de fer la política econòmica des dels ministeris de Madrid, la deducció és esfereidora: sembla que s'han proposat de destruir-nos-ho tot: des del comerç fins a la indústria i ara la pagesia. Ja ho va dir, no fa gaires dies, el nostre president Pujol: «Els només estan acostumats a destruir...»

Un poble com el nostre, avesat a anar per feina, i per tant a construir, només té una sortida: recolzar les seves institucions per tal d'assolir un grau d'autonomia suficient com per a poder resoldre els

propis problemes amb les pròpies solucions. «Els», evidentment no poden perquè no en saben. A «Els» només els interessa «administrar-nos»... al preu que ens costi.

Pel que es veu, ara toca el torn de la reconversió de la pagesia. Si contemplem els problemes que ofeguen les hortalises, la fruita i ara els cereals, cal que pensem molt seriosament que no es pot admetre que la **unidad** de l'Estat Espanyol es vulgui assolir a base de fer-nos a tots més pobres.

Un estiu, jo vaig fer un viatge des de Viena a Bratislava pel riu Danubi. Per tal de poder entrar a la ciutat txeca, vam haver d'ensenyar molts papers i de creuar moltes tanques i moltes barreres. Després de visitar la ciutat i dinar-hi, vam regressar a Viena pel mateix riu. Mentre durava el viatge el capità del vaixell i jo comentàvem les filferades que es veien al costat del riu marcant de forma contundent la línia fronterera que era molt ben defensada per torres de control amb soldats carregats d'armament. El capità del vaixell, en adonar-se del meu astorament, va comentar entre burleta, sardònic i desconfiat: «Allà, dins d'aquest país, hi ha la misèria organitzada; fora, al nostre país, hi ha la riquesa desorganitzada...»

La meua experiència de lector i viatger, em permet de dir que no existeix cap país que hagi passat de la probesa a la riquesa a través del socialisme, sinó que el socialisme més aviat ha consolidat aquesta pobresa. Contràriament sembla ser que el socialisme tan sols és viable en països rics.